

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Факультет філології і журналістики
Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота

Інформаційний продукт:
«ЗА КАДРОМ»: ПРОЄКТ АВТОРСЬКОЇ ТЕЛЕПРОГРАМИ

Спеціальність 061 Журналістика
Освітня програма «Журналістика»

здобувачки вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня
МЕЛЬНИЧУК Наталії Павлівни

НАУКОВА КЕРІВНИЦЯ:
кандидатка філологічних наук,
доцентка кафедри журналістики
МЕДИНСЬКА Олеся Ярославівна

Анотація

**Мельничук Н. П. «За кадром»: проєкт авторської телепрограми.
Інформаційний продукт**

Кваліфікаційна робота на здобуття кваліфікації бакалавра зі спеціальності 061 Журналістика. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, 2026. 85 с.

Кваліфікаційну роботу зреалізовано у форматі телевізійної передачі на ютуб-каналі «Natalia Romaniv» (<https://www.youtube.com/@nanaromaniv/videos>).

Розроблено три випуски телевізійної передачі, у яких викладено контент, що стосується розвитку та становлення телеканалів «TV-4», «Суспільне Тернопіль», «ІНТБ» та «Тернопіль1», із застосуванням методів спостереження, аналізу, контент-аналізу та інтерв'ювання. У роботі представлено відеоматеріали з відеохостингу «Ютуб», фотоматеріали з відкритих джерел та авторські тексти.

Продукт має інформаційно-пізнавальний характер, подається державною мовою в доступній формі та орієнтований на місцеву аудиторію, медійників та дослідників регіональної журналістики, а також здобувачів освіти за спеціальністю 061 «Журналістика».

Кваліфікаційна робота демонструє універсальність професійних навичок здобувачки, яка брала участь у всіх етапах створення телепроєкту: сценарній розробці, підготовці контенту, веденні програми та монтажі, а також засвідчує вміння створювати й успішно реалізовувати цілісний відеопродукт.

Ключові слова: журналістика, телебачення, телепередача, медіа, відео

ЗМІСТ

ВСТУП	4
1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОДУКТУ	8
2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	21
3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	25
4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ.....	27
5. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ	28
5.1. Технічні характеристики	28
5.2. Структура інформаційного продукту	29
1.4. Авторська документація	33
6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ	70
6.1. Умови впровадження.....	70
6.2. Специфікація аудиторії.	70
6.3. Наявна ефективність продукту.....	71
6.4. Прогнозована ефективність продукту.	73
ДОДАТКИ.....	74

ВСТУП

Актуальність теми. Попри активний розвиток цифрових платформ, зміну способів споживання інформації, телебачення досі залишається важливим елементом сучасного медіапростору. Сьогодні воно виконує значно ширшу функцію, ніж просто передача новин. До прикладу, дає глядачеві можливість у режимі реального часу отримувати інформацію, відчувати ефект присутності та ніби безпосередньо бути свідком подій, що відбуваються, незалежно від того, де він знаходиться. Особливе місце в цій системі займає регіональне телебачення, яке формує локальний порядок денний, відображає суспільні настрої та зберігає культурну ідентичність регіону.

Історія тернопільського телебачення розвивалася синхронно зі становленням української незалежності, починаючи з 1991 року. За цей час регіональне мовлення пройшло складний шлях еволюції: від перших аналогових трансляцій на касетах формату VHS до сучасного високотехнологічного цифрового контенту, мультиплатформності та конвергенції із соціальними мережами.

Актуальність дослідження та творчого осмислення цієї історії зумовлена низкою вагомих чинників. Передусім ідеться про нагальну потребу збереження інституційної пам'яті та спогадів журналістів, які стояли біля витоків знакових медіа регіону: першого недержавного каналу в західному регіоні України «TV-4», обласного державного телебачення «ТТБ» (нині — «Суспільне Тернопіль»), телеканалів «ІНТБ» та «Тернопіль 1». Зважаючи на те, що багато знакових медійників вже перебувають у поважному віці, а дехто, як-от Заслужений журналіст України Олег Снітовський, відійшов у вічність, фіксація їхнього автентичного досвіду є невідкладним суспільним та науковим завданням.

По-друге, у регіональному медіапросторі Тернопільщини відсутні ґрунтовні відеопроєкти, які б системно висвітлювали еволюцію місцевого телебачення крізь призму людських доль. Запуск інформаційно-пізнавального телециклу, заснованого на глибоких інтерв'ю, допоможе заповнити цю

прогалину, зберігши унікальні професійні історії, спогади про робочі курйози, виклики технічного прогресу та особливості становлення локальних журналістських стандартів.

Практична значущість інформаційного продукту полягає у заповненні інформаційно-просвітницької та дослідницької ніші для широкого кола користувачів. Створена серія документально-публіцистичних програм «За кадром» виступає ціннісним медіаресурсом для студентів спеціальності «Журналістика», оскільки демонструє реальний історичний контекст розвитку професії, трансформацію етичних та технологічних стандартів, а також наочно ілюструє майстерність ведення глибинного інтерв'ю. Продукт має практичну цінність для медіадослідників, краєзнавців та журналістів, оскільки містить унікальні верифіковані факти про становлення технічної бази та редакційних політик Тернополя, які раніше не були систематизовані в єдиному відеоформаті. Крім того, розміщення проєкту на платформі «Ютуб» та його адаптація під формати швидкого контенту (Shorts, Reels, TikTok) відкриває доступ до вивчення медіаісторії краю для широкої аудиторії, зокрема молоді.

Унікальність творчого задуму впливає з його концептуальної ідеї — показати історію розвитку тернопільського телебачення не через сухий виклад хронологічних дат, а через «живу історію» (oral history), тобто крізь призму спогадів, емоцій, рефлексій та особистісних досвідів людей, які безпосередньо створювали локальний медіапростір. Це досягається через документально-публіцистичний жанр із глибокими інтерв'ю, знятими у кінематографічному форматі. Візуальна єдність усіх трьох випусків забезпечується завдяки однаковим авторським вступам та висновкам, що підкреслюють зв'язок поколінь та унікальну атмосферу регіональних редакцій. Додаткову цінність надають рідкісні архівні матеріали та спогади керівників і ведучих різних епох, записані на автентичних локаціях.

Мета кваліфікаційної роботи полягає у створенні проєкту авторської програми «За кадром», присвяченої дослідженню становлення, розвитку та трансформації місцевого телебачення з 1991 року до сьогодні.

Для реалізації поставленої мети окреслено такі **завдання**:

- здійснити моніторинг наявних медійних матеріалів щодо висвітлення історії місцевого мовлення;
- проаналізувати специфіку становлення, технічного забезпечення та еволюції форматів провідних локальних телеканалів («TV-4», «ТТБ»/«Суспільне Тернопіль», «Smile-TV», «ІНТБ», «Тернопіль 1»);
- розробити цілісну концепцію, візуальний стиль та шрифтове оформлення авторського інформаційного продукту «За кадром»;
- обґрунтувати тематичну структуру циклу та скласти сценарні плани для трьох окремих випусків програми;
- визначити коло репрезентативних спікерів (журналістів, редакторів, родичів медійників) та розробити орієнтовні запитання для глибинних інтерв'ю;
- провести виїзні та студійні зйомки стендапів, інтерв'ю та інтер'єрів на релевантних історичних локаціях міста Тернополя та області;
- здійснити нелінійний монтаж, кольорокорекцію, звукове оформлення й титрування відзнятого матеріалу в програмі Adobe Premiere Pro 2025;
- оприлюднити готовий медіапродукт на ютуб-каналі та обґрунтувати умови його впровадження й оптимізації для цифрових платформ.

Для досягнення поставлених завдань застосовувалися такі **методи**:

- *спостереження*. Метод використовувався для пошуку героїв матеріалів, на основі яких створювалися випуски телевізійної передачі. Цей метод дав змогу зафіксувати сучасні тенденції розвитку регіональних медіа, відстежити особливості подачі інформації журналістами та окреслити специфіку сучасного телевізійного контенту;
- *метод вивчення літератури і джерел* застосовувався для окреслення теоретичного підґрунтя функціонування категорій телемовлення в Україні та аналізу наукових підходів до вивчення телебачення як соціокультурного феномену;

– *контент-аналіз* використовувався для якісно-кількісного опрацювання архівних телепрограм, вивчення стилістики сюжетів минулих років («Провінційні вісті», «Авторинок + Автокавалерка», «Теревеньки»), виявлення особливостей аналогового монтажу та специфіки використання титрів і заставок;

– *інтерв'ювання (у формі глибинного інтерв'ю)* виступило основним методом отримання первинної ексклюзивної інформації, усних спогадів та професійних кейсів від безпосередніх учасників досліджуваних подій (Ю. Винокур, С. Сінкевича, М. Зубика, Н. Лазуки, Н. Ящищак, Н. Барнич-Шуплат, О. Науменко, Г. Снітовської);

– *метод аналізу, систематизації та узагальнення* застосовувався під час розробки трисерійної структури інформаційного продукту, відбору найбільш вдалих та емоційних синхронів спікерів, узгодження хронологічних меж епізодів та формування цілісного документального наративу на етапі монтажу.

Форми апробації роботи. Основні теоретичні положення, концептуальні засади та практичні результати дослідження й реалізації кваліфікаційного проєкту було апробовано на IV Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку» (м. Тернопіль, ТНПУ імені Володимира Гнатюка). Тема доповіді: «Телебачення Тернополя: особливості становлення та розвитку» (матеріали опубліковано у формі тез доповідей; копія сертифіката учасника наведена у Додатку А).

1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОДУКТУ

Телебачення стало ключовим фактором, який відкрив нову еру в історії людства та спричинив розквіт масової культури та відеомистецтва [9].

Розглянемо детальніше дефініцію цього поняття. Слово «телебачення» (грец. tele — далеко) означає далекобачення. Воно — багатозначне. У ширшому розумінні це бачення рухомих об'єктів на відстані. Рухомі зображення, завдяки своїй швидкості, створюють враження постійного руху, ілюзію, майже ідентичну природному руху [18]. У загальнонауковому розумінні телебачення трактується як метод передачі зображень та руху на великі відстані за допомогою кабелю або електромагнітних хвиль. Сам термін «телебачення» був введений у 1900 році винахідником вірменського походження Костянтином Перським [1].

У наукових підходах визначення поняття «телебачення» має багатогранне тлумачення. Згідно з «Великим тлумачним словником сучасної української мови», телебачення — це «передавання зображень на відстань за допомогою засобів електро- або радіозв'язку, а також виробництво та розповсюдження аудіовізуальних передач та програм» [3]. У Законі України «Про медіа», телебачення визначається як «виробництво аудіовізуальних програм та передач або комплектування придбаних аудіовізуальних програм та передач і їх поширення незалежно від технічних засобів розповсюдження».

Особливості телебачення були предметом досліджень Н. Бондаровської, О. Квашук, Л. Масол, Д. Попової, О. Невмержицької, С. Семчук, С. Шандрук.

Становлення українського телебачення розпочинається з 1951 року. Саме тоді у Харкові група радіоматорів під керівництвом В. Вовчанка здійснила перші телевізійні передачі за електронною системою високої чіткості. 5 листопада 1991 року відбулася перша професійна телетрансляція з Київського телецентру на Хрещатику, 26. В етер вийшли художні фільми «Алітет іде в гори» та «Велика заграва», а 7 листопада відбулася перша телетрансляція параду та демонстрації на Хрещатику. Як зазначає Ю. Омеляненко, саме ці події стали початком регулярного мовлення Київського телецентру [4].

Упродовж XX-XXI століть телебачення перетворилось на потужний канал інтенсивної соціалізації і як засіб комунікацій стало доступним практично для кожного [22].

У контексті становлення телебачення наукові дослідження, присвячені його розвитку та функціонуванню, мають велике значення. Незважаючи на те, що телебачення довгий час залишалося наймолодшим та найефективнішим засобом масової комунікації, історія українського телебачення залишається найменш вивченою серед інших медіа [10].

Саме тому аналіз його функціонального призначення є важливим для розуміння ролі телебачення в сучасному інформаційному просторі. Дослідники виокремлюють низку важливих функцій телебачення, зокрема:

- хронікальну, що полягає в оперативному поданні соціально-політичної, економічної, культурної, спортивної та іншої інформації;
- просвітницьку, спрямовану на поширення знань із різних галузей науки та культури;
- освітньо-виховну, що передбачає залучення аудиторії до загальнолюдських цінностей;
- розважально-гедоністичну, яка забезпечує змістовне дозвілля та емоційне задоволення від споживання інформації;
- рекламну, пов'язану з поширенням повідомлень, оголошень та довідкової інформації [11].

Реалізація цих функцій та забезпечення ефективного впливу на аудиторію неможливі без чіткої структури контенту, яка відбувається на телебаченні через систему жанрів. У теорії телевізійного мистецтва поняття «жанр» (від французького *genre*, від *genus* (*generis*) — рід, вид) розглядається як історично сформований тип аудіовізуального твору, який «вирізняється певними стійкими, повторюваними формальними та змістовними ознаками».

У наукових працях термін «телевізійний жанр» визначається як «широке поняття, що включає засоби відображення навколишнього світу на телеекрані

через есе, інтерв'ю, репортаж, токшоу, реаліті-шоу, телевізійну виставу, художній фільм, багатосерійний телевізійний фільм тощо» [2].

У теорії журналістики традиційно виділяють такі інформаційні жанри, як інформаційне повідомлення, відеосюжет, замітка, звіт, виступ (монолог в кадрі), інтерв'ю, телерепортаж. До аналітичних жанрів — телевізійний коментар, бесіда, пресконференція, кореспонденція, журналістське розслідування. До художньо-публіцистичних належать нарис, замальовка, есе, фейлетон, памфлет [7].

Сучасні тенденції на медіаринку демонструють активне змішування жанрів та появу нових трендів. Це впливає на розмивання меж між традиційними форматами та появу справді нових гібридних форм, які є одним із проявів процесу конвергенції.

На думку дослідника Є. Цимбаленка, термін «конвергенція» позначає «взаємодію й об'єднання різних каналів і засобів зв'язку в умовах розвитку мультимедійних процесів та інформаційних супермагістралей, що відбуваються завдяки масштабному втіленню нових технологій, які забезпечують застосування цифрової трансмісії інформації в комутуючих телекомп'ютерних і телефонно-кабельних лініях. У результаті таких дій суттєво збільшуються інформаційні потоки і трансформуються наявні медіаформи» [15].

Зі свого боку, науковиця Л. Федорчук конвергенцію інтерпретує як процес об'єднання різних медіаплатформ для найбільшого залучення користувачів до свого контенту [24].

Вивчаючи телебачення як складну систему, слід зазначити, що, окрім різноманітності окремих жанрів, ми оперуємо поняттям «телевізійна програма». Залежно від контексту розповіді, режисерського задуму чи потреб цільової аудиторії, вона може мати як суто інформаційний, так і розважальний характер, або ж їх поєднувати.

Існує багато видів телевізійних програм. Сьогодні виділяють 11 основних видів телевізійних програм (Див. рис. 1).

Вид програми	Визначення	Основні характеристики	Приклади
Інформаційна (Новинна) програма	Регулярні повідомлення про поточні події	Складається з 7-14 епізодів (репортажів, повідомлень, сюжетів); тематика може стосуватися погоди, спорту, музики, політики, кіно	«Сьогодні», «Вікна», «Репортер» тощо
Публіцистична програма	Твір журналістики, у якому розглядають соціальні проблеми і який закликає громадськість висловитися з цього приводу.	Виражена громадянська позиція телекомпанії Спонукає до гуманності, пробуджує добрі почуття. Пропонує оригінальні шляхи вирішення проблем.	«Нехай говорять!», «Прямий ефір»
Пізнавально-розважальна програма	Веселий огляд поточних подій і новин, які показують переважно вранці	Як правило це зібрання сюжетів різної тематики. Вони можуть містити огляди корисних порад, спілкування зі знаменитостями, короткі новинні сюжети. Глядач може не тільки розважатися, але і отримувати корисну інформацію	«Доброго ранку, країно!», «Ранок з Україною», «Халатний футбол»
Культурно-просвітницька програма	Показ духовних цінностей, створених людиною на основі драматургічно вибудованої розповіді	Жанри схожі з публіцистичними (огляд, бесіда, інтерв'ю). Такі програми містять трансляції вистав, зачіпають тему проблем сім'ї, питання здоров'я, культури, медицини	«Архітектурні шедеври України», «Україна інкогніто» тощо
Дитяча програма	Це комплекс програм, спрямований на виховання і розвиток дітей різних вікових груп	Основне завдання – виховання і освіта дітей. Необхідна умова для такого виду передач – захопливий і незвичайний формат.	"АБВГ Дейка», «Академія маленького майстра», «В гостях у Вітамінки»,
Спортивна програма	Повні трансляції матчів або докладні репортажі з місця проведення спортивних подій (теніс, волейбол, футбол)	Такі програми мають дуже активну аудиторію, яка потребує показу свого улюбленого виду спорту: боксу, гандболу, біатлону.	«Формула 1», «Європейський вікенд», «Великий футбол» тощо

Рис.1. Види телепередач та їх характеристики

Вид програми	Визначення	Основні характеристики	Приклади
Художні (ігрові) кінофільми	Самостійний елемент сітки мовлення телеканалу	Містить від 3 до 12 серій і може супроводжуватись культурно-просвітницькою бесідою, розповіддю про історичні аспекти в співвідношенні з сьогодишнім днем, історією про те, як створювався фільм	«Космічна Одиссея», «А зорі тут тихі ... »
Багатосерійні телефільми	Різновид програм, що складаються з серії пов'язаних між собою епізодів. Найбільш поширеними форматами є серіали, «мильні опери»	Характеризується досить дешевим способом виробництва, в одних і тих же декораціях можуть знімати відразу кілька сцен або серіалів. Серії виходять в дуже швидкому ритмі, як правило, кожен день	«Таємниці слідства», «Агенти справедливості», «Свати», «Не родись красивой»(рос.)
Розважальні програми	Телепрограма, яку розраховано на отримання глядачем задоволення, за рахунок емоційного розслаблення і релаксації	Такі програми поєднують безліч різних складових, завдяки яким людина отримує емоційне розслаблення: гумор, азарт, гра. Розважальні передачі можна розділити на чотири типи: реаліті-шоу, ток-шоу, телевікторини і шоу	«Вечірній квартал», «Ігри приколів», «Comedy Club».
Рекламні програми	Це певний набір кліпів, сюжетів, які відокремлюють від інших передач спеціальною заставкою	Зазвичай обмежені за часом перебування в ефірі (не більше 20%). Також, вони не припиняють новини і передачі для дітей	Рекламні заставки різних телеканалів

Рис. 1. (Продовження)

У працях українських вчених, телепрограма розглядається як «основна одиниця телемовлення, відеоряд, який має певну спрямованість і об'єднаний певним сюжетом, має композиційну цілісність і стилістичну єдність, побудований відповідно до концепції й профілю телеканалу» [28].

У ЗУ «Про телебачення і радіомовлення» зазначено, що телерадіопрограма — «поєднана єдиною творчою концепцією сукупність передач, яка має постійну

назву і транслюється телерадіоорганізацією за певною сіткою мовлення» [21]. У наукових роботах, присвячених телемистецтву, телевізійна програма розглядається як «структурована форма телеконтенту, що включає різні жанри та формати, має певний зміст, аудиторну спрямованість і характеризується технологією виробництва телевізійного продукту (у межах аналізу жанрового та форматного різноманіття телевізійних програм)» [20].

Попри появу новітніх гібридних форм, саме телепрограма залишається ключовою одиницею, що структурує етерний час та забезпечує взаємодію з аудиторією. Як зазначає дослідник З. Дмитровський, популярність телепрограми як формату зумовлена її здатністю максимально наблизити глядача до подій, створюючи ілюзію безпосередньої участі та емоційної співпричетності [6].

Шукаючи нові способи впливу на аудиторію в умовах постійних трансформацій, сучасне телебачення дедалі частіше звертається до авторських програм. Їхня популярність пояснюється тим, що ключовою цінністю є не просто сухе викладення фактів, а суб'єктивна точка зору журналіста. Авторська програма на телебаченні — це «проект, розроблений та реалізований однією особою або колективом, в основі якого лежить оригінальний задум, а змістове наповнення залежить винятково від обраної теми та формату» [12]. Важливим аспектом формування авторської програми є її класифікація за цільовим призначенням. Зокрема, дослідниці С. Котляр та В. Федоренко пропонують розподілити такі телепередачі на чотири основні типи:

- інформаційно-аналітичні (наприклад, «ТСН тиждень» Алли Мазур, «Факти тижня з Оксаною Соколовою», «5 КОЛОНКА» Христини Чернеги);
- публіцистичні («В гостях у Гордона»);
- пізнавально-просвітницькі («Історичні фрески» Олександр Алфьоров);
- розважально-ігрові («Світське життя» з Катериною Осадчою, «Світ навиворіт» з Дмитром Комаровим, «Le (Ле) маршрутка» з Лесею Нікітюк) [19].

Аналізуючи ці формати, можна виокремити спільну рису — роль особистості автора є вирішальною. Глядач сприймає інформацію через призму

авторського авторитету, довіряючи його експертності. Для порівняння розглянемо кілька прикладів: Так, програма «Ч/Б» з Богданом Буткевичем на каналі «Еспресо TV» є яскравим прикладом сатиричної журналістики. Програма структурована як щотижневий огляд основних суспільно-політичних подій в Україні та світі, але крізь призму іронії, гумору та сатири. Перша частина програми театральню деталізована, де ведучий перевтілюється в різні образи, використовуючи яскраві костюми, макіяж або штучні вуса. На противагу цьому, друга частина створює контраст — автор проводить інтерв'ю з гостем у серйозній манері [8]. Протилежний підхід демонструє авторська програма народного депутата України Сергія Лабазюка «Поруч» (зокрема, програма «Підсумки першого року Нової української школи» на телеканалі «TV7plus Хмельницьке телебачення. Україна»). Програма має формат студійного токшоу або професійної дискусії з елементами репортажних сюжетів. Таким чином, якщо перша програма повністю зміщує акцент на розважальне шоу та висміювання, то друга апелює до раціонального аналізу глядача [13].

Попри ці відмінності, обидві програми об'єднує ключовий інструмент збору інформації — інтерв'ю. Зрозуміло, що для досягнення глибшого розуміння теми автору недостатньо поставити кілька формальних запитань, тож на зміну класичному збору інформації, приходить дещо глибший та складніший інструментарій. Глибинне інтерв'ю вважається одним з основних методів збору первинного матеріалу, зокрема у структурі документально-публіцистичних чи інформаційно — аналітичних програм [23].

Теоретичне обґрунтування жанру інтерв'ю має широке представлення у науковій літературі. Науковець А. Яковець у підручнику «Телевізійна журналістика» визначає його як «журналістська ініціатива, що передбачає розпитування певної особи для того, аби отримати інформацію, пояснення, позицію саме цієї людини і повідомити їх людям у формі запитань — відповідей» [27].

О. Руденко у своїй роботі класифікує інтерв'ю як жанр телевізійного мовлення, що реалізується у вигляді діалогу між журналістом та

співрозмовником. Авторка підкреслює, що інтерв'ю є публічною бесідою спрямованою на висвітлення актуальних суспільно важливих тем крізь призму конкретної особистості [17]. Подібну думку висвітлює Даніель Мой у праці «Телевізійна журналістика», розглядаючи інтерв'ю як один із базових жанрів телевізійної журналістики та важливий інструмент отримання й передачі суспільно значущої інформації [14]. Дослідники вважають, що для успішного інтерв'ю потрібен цікавий гість, професійно підкований журналіст та продуктивна бесіда. У своїй науковій статті Л. Петрина також має подібну думку, та вказує, що інтерв'ювання героїв є основою для створення значної частини всього журналістського контенту, а ефективність цього процесу безпосередньо визначає якість подальшого матеріалу, який згодом буде оприлюднено в засобах масової інформації.

Питання правильної підготовки та проведення глибинного інтерв'ю залишається надзвичайно актуальним і широко обговорюється в професійному медіасередовищі. Сьогодні медійники мають доступ не лише до класичної літератури, а й до відеоматеріалів. До прикладу, у спеціалізованому навчальному відео «Як формувати влучні питання на глибинних інтерв'ю? #4 | Курс: Глибинні інтерв'ю | Марина Пташник» експертка ділиться дієвими техніками та корисними порадами щодо проведення якісної бесіди. Серед запропонованого нею інструментарію можна виокремити такі підходи:

- «цінність «дитячого стану» дослідника»: з віком люди перестають ставити щирі запитання, проте самі наївні питання часто лежать в основні найвідвертіших інтерв'ю, до прикладу «Чому я маю робити це фото?», або ж «Чому я маю робити це руками?»;
- відкритті запитання та важливість «незручної тиші»: це запитання, на які не можна відповісти просто «так» або «ні», часто після них виникає пауза, яку всім не комфортно витримувати, але важливо не перебивати у цей момент, а дати можливість спікеру знайти вдалі думки та відповісти на запитання;
- наявність уточнюючих питань: використання так званих «питань-гачків», які заохочують людину продовжувати свою думку.

Підсумовуючи, М. Пташник зазначає, що головним рецептом ефективного інтерв'ю є формулювання максимальної кількості відкритих запитань із частим використанням слова «Чому?» [12].

Інший підхід, зосереджений на методологічних, етичних та практичних аспектах, пропонує науковиця Л. Підгорна. Аналізуючи специфіку дослідницьких глибинних інтерв'ю, вона ставить на перше місце етику спілкування. Дослідниця наголошує на важливості забезпечення комфорту спікера, гарантуванні його прав, анонімності та беззаперечному праві людини запинити розмову в будь-який момент [3].

Окрім відеоматеріалів, сучасна медіаосвіта послуговується фаховими публікаціями на профільних журналістських ресурсах, де поширюються практичні поради щодо підготовки до зйомок. Згідно з рекомендаціями експертів, якісна підготовка до інтерв'ю вимагає дотримання кількох правил: спікер не повинен витрачати час на пояснення базових речей, адже журналіст зобов'язаний глибоко зануритися в тему ще до зустрічі; основний вектор розмови або ключові запитання варто узгодити з героєм до початку зйомки; під час бесіди доцільно категорично уникати закритих запитань, оціночних суджень та формулювання «кількох запитань в одному» [7].

Спираючись на вищезазначені теоретичні та практичні рекомендації, можна стверджувати, що проведення глибинного інтерв'ю — це складний процес, який передбачає кілька чітких послідовних етапів. На прикладі розробки власної авторської телепрограми «За кадром» процес підготовки та реалізації інтерв'ю був структурований так [14]:

- підготовка (pre-interview): досконале вивчення біографії та професійного шляху кожного героя (наприклад, специфіки роботи Михайла Зубика на телеканалі «ТТБ» чи Сергія Сінкевича на каналі «TV-4»), а також формування структурованого списку запитань;
- встановлення контакту: створення довірливої атмосфери перед увімкненням камер;

- розвиток розмови: під час запису не перебивати спікерів, витримувати необхідні паузи, ставити уточнюючі запитання;
- завершення: плавний та логічний вихід із розмови, а також обов'язкове надання героєві можливості додати ті думки, спогади чи факти, які не були озвучені під час основної частини бесіди [13].

У масштабному дослідженні Філіп Гуо та його співавтори доводять, що на залученість аудиторії найбільше впливає тривалість і формат подачі відеоконтенту. Дослідники стверджують, що для ефективного сприйняття підходять відносно короткі, динамічні відео, де візуальний ряд постійно чергується, а наявність спікер у кадрі та його манера викладу значно підвищує зацікавленість глядачів до перегляду [31].

У контексті розвитку процесів медіаконвергенції класичний телевізійний твір вийшов за жорсткі межі традиційного ефірного мовлення та трансформувався у кросплатформний продукт. Українські та зарубіжні дослідники сходяться на думці, що сьогодні недостатньо просто створити якісний аудіовізуальний продукт, його необхідно інтегрувати в різноманітні цифрові середовища. Як зазначає доктор наук із соціальних комунікацій Вікторія Шевченко, кросплатформність — це не просто механічне дублювання телевізійного контенту на різних ресурсах, а процес його адаптації та оптимізації під алгоритми і специфіку кожної окремої медіаплатформи [26]. На її думку, кросмедійне виробництво дозволяє значно розширити цільову аудиторію за рахунок залучення користувачів різних соціальних мереж, які споживають інформацію у різних форматах.

Дослідниця Мирослава Чабаненко наголошує, що «для успішної роботи в інтернет-медіа вкрай необхідно розвивати мультимедійне мислення... журналіст повинен уміти швидко визначати, які формати найкраще підходять для його висвітлення, яке поєднання форматів у даному випадку буде найбільш доречним і забезпечить не лише зацікавлення аудиторії, а й ефективне сприйняття матеріалу» [25].

Саме тому авторська телепрограма має проєктуватися з урахуванням мультимедійного та кросплатформного інструментарію. На прикладі передачі «За кадром» це означає розміщення випусків не лише в сітці телемовлення, а й на ютуб-платформі.

Як зазначає Леся Городенко, такі платформи забезпечують глобальне охоплення аудиторії та реалізують принцип «відео на вимогу» (Video on Demand), дозволяючи глядачеві споживати контент у будь-який зручний час [5]. Головна перевага ютубу полягає у його інтерактивності. Фундаментальні міжнародні дослідження, зокрема праці Дж. Берджесс та Дж. Гріна, доводять, що ютуб формує унікальну «partiципаторну культуру» (культуру участі) [30]. Платформа дає автору прямий та миттєвий зворотний зв'язок від глядачів через систему коментарів, вподобань та поширень. Для того, щоб програма знайшла свого глядача, недостатньо просто опублікувати її на платформі. Сучасні медійники послуговуються практичним досвід експертів. Зокрема, у своєму покроковому гайді «Як створити канал на YouTube правильно у 2026 році? ПОКРОКОВА ІНСТРУКЦІЯ» Олександр Погрібний наголошує на брендуванні (встановлення банера, аватара, фірмового водяного знака), створенні опису каналу та грамотному налаштуванні головної сторінки. Окрему увагу автор звертає на інструменти модерування спільноти [17]. Медіаспеціаліст Максим Єльц в іншому відео «Як ЗАВАНТАЖИТИ ВІДЕО на Ютуб ПРАВИЛЬНО? Оптимізація відео, як додати відео на ютуб» наголошує, що видимість відеоролика в пошуковій видачі платформи залежить від правильного заповнення метаданих. Дослідник пояснює специфіку створення привабливого заголовка, релевантного опису та системи тегів (ключових слів), а також розбирає механіку вибору правильної категорії для уникнення так званих «алгоритмічних помилок» під час завантаження [4]. Для розуміння глобальної динаміки платформи надзвичайно корисним є український подкаст-проєкт «Що Там YouTube?». Автори цього каналу на постійній основі проводять глибокий аналіз оновлень алгоритмів відеохостингу, розбирають практичні кейси успішних авторів та діляться інсайтами щодо утримання уваги глядача [15].

За пошуковим запитом «історія телебачення міста (вказується конкретне місто), «становлення регіонального телебачення» або ж «архівні кадри місцевого ТБ» система видає переважно фрагментарні результати. Здебільшого це короткі інформаційні сюжети, підготовлені самими телеканалами до ювілейних дат або оцифровані кадри з касет, викладені працівниками без належного авторського чи журналістського супроводу. Такими прикладами можуть бути відео на хостингу ютуб під назвою «Історія українського телебачення», опубліковане користувачем «Л. Борис» [2], «Історія українського телебачення за 6 хвилин» користувача «Kingvision» [9], «Рік 1952. Історія українського телебачення.» користувача «YANKIVSKY FAMILY» [16] та інші.

Щодо регіонального сегмента, у мережі можна знайти публікації, які стосуються Хмельницького («Проскурівський вояж: Історія телебачення у Хмельницькому») [6], Рівного («Історія телебачення на Рівненщині. Перші кольорові телевізори. Найвища вежа. Регіональні телеканали») [10], Києва («Історія радіо та телебачення в Києві») [1], Харкова («Архів, що зберігає епоху: унікальні кадри про Харківське телебачення від "Суспільне Медіатека"») [11] та Тернополя (Телеканалу «TV-4» — 32 роки: історія першого недержавного ТБ Тернопільщини») [5]. Дослідження тематичної ніші на відеохостингах та в науковому просторі підтвердили відсутність комплексних матеріалів з історії тернопільського телебачення. Новітні дослідження українських науковців підтверджують вагомість регіонального медіапростору як об'єкта наукового та творчого осмислення [16]. Як слушно зазначає у своїй праці дослідниця Є. Хоменко, місцеве телебачення виступає «важливим соціальним інститутом та елементом культури громадянського суспільства України, що формує колективне мислення». Авторка наголошує, що першочерговим завданням локальних медіа є «збереження історичної свідомості та етнічних особливостей населення регіону, вироблення образу малої вітчизни, який продовжуватиме загальнонаціональні ідеї» [29].

Згідно зі звітами опитувань USAID та Internews щодо споживання медіа в Україні (зокрема, спираючись на ґрунтовні дані дослідження за 2021 рік),

регіональні медіа традиційно зберігають стабільний рівень довіри серед місцевого населення, оскільки вони максимально наближені до глядача і сфокусовані на проблематиці конкретної громади [8]. З огляду на вищезазначене, очевидною є незаперечна важливість вивчення регіональної медіасфери. Саме розуміння цінності локальної журналістики лягло в основу нашої практичної роботи та призвело до розробки авторського відеопродукту «За кадром».

Створення авторської телевізійної програми «За кадром» є логічною, соціально необхідною та своєчасною відповіддю на необхідність збереження інституційної пам'яті локальних медіа. Проєкт не лише виконує функцію фіксації медіаспадщини, а й створює якісну основу для вивчення історії журналістики майбутніми поколіннями студентів та дослідників.

2. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. АУП - Академія Української преси. URL: <https://www.aup.com.ua/uploads/momg.pdf> (дата звернення: 06.06.2026).
2. Аудіовізуальне мистецтво і виробництво: досвід, проблеми та перспективи : колект. монографія. 6-те вид. Київ : центр КНУ., 2018. 204 с. URL: https://www.researchgate.net/profile/Oleksandr-Bezruchko/publication/393715881_Famous_Ukrainian_teacher_of_screen_arts_Volodymyr_Grygorovich_Gorpenko/links/6876b3a34d336a43674768a2/Famous-Ukrainian-teacher-of-screen-arts-Volodymyr-Grygorovich-Gorpenko.pdf#page=161.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови : бусел, в'ячеслав : free download, borrow, and streaming : internet archive. *Internet Archive*. URL: <https://archive.org/details/velykyislovnyk/page/168/mode/2up?view=theater> (дата звернення: 06.06.2026).
4. Все почалося з «Алітет іде в гори». URL: <https://web.archive.org/web/20161107235206/http://day.kyiv.ua/uk/article/media/vse-pochalosya-z-alitet-ide-v-gori> (дата звернення: 06.06.2026).
5. Городенко Л. Новітні медіа : конспект лекцій. 2014. 241 с.
6. Дмитровський З. Організація роботи на телебаченні /Тексти лекцій з курсу «Організація роботи в ЗМІ» для студентів факультету журналістики/ : текст лекцій. Львів : Львів. нац. ун-т ім. Ів. Франка Малий вид. центр ф-ту журналістики, 2020. 99 с.
7. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості. 3-тє вид. Львів : Вид-во Львів, 2008. 270 с. URL: <https://library.nusta.edu.ua/depositary/Оцифровані%20документи/Теорія%20і%20методика%20журналістської%20творчості%20Здоровега%20В.2008p.df.pdf>.
8. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/upload/media/2021/11/17/61951144dc1fc-usaid-internews-media-report-2021-ukr.pdf> (дата звернення: 06.06.2026).

9. Історія створення та виникнення українського телебачення. *Науковий блог*. URL: <https://naub.oa.edu.ua/istoriya-stvorenniya-ta-vynyknenniya-ukra/> (дата звернення: 06.06.2026).

10. Литвиненко А. Становлення українського телебачення маловідомі сторінки історії (1939-1969) : навчальний посібник. Київ : київ. Нац. Ун-т ім. Тараса Шевченка навч.-наук. Ін-т журналістики, 2023. 77 с.

11. Масол Л. Формування естетичного смаку засобами телебачення і радіо // Шкільний світ. – 2003. - №38-39. – С. 34-42.

12. Мельник В. В. Розважальна авторська телепрограма на регіональному телебаченні: досвід створення. *III Всеукраїнська науково-практична конференція «Суспільство й особистість у сучасному комунікаційному дискурсі»* : матеріали III Всеукр. Науково-практ. Конф., м. Запоріжжя. Бердянськ, 2021.

13. Михайлин І. Л. Основи журналістики : підручник. 5-те вид. Київ : «Центр учбової літератури», 2011. 496 с.

14. Мой Д., Ордольтф М. Телевізійна журналістика. 2-ге вид. Київ : Академія Української Преси, 2019. 235 с.

15. Новосельський І. Ф. Конвергенція медіа як чинник розвитку інформаційного простору України: політологічний аспект. *Науковий журнал «Політикус»*. 2020. № 3. С. 59.

16. Образ : науковий журн. 4-те вид. Київ : Сум. держ. ун-т ; Ін-т журналістики КНУ імені Тараса Шевченка. Суми, 2016. 120 с.

17. Руденко О. Типологія телевізійного інтерв'ю як складової частини масової комунікації. 2010.

18. Телебачення в Україні: історія становлення. реферат. *Освіта.UA*. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/journalism/22508/> (дата звернення: 06.06.2026).

19. Тележурналістика та майстерність актора. *Аудіовізуальне мистецтво*. м. Київ, 2018.

20. Теоретичний матеріал: Класифікація жанрів телевізійної журналістики | Moodle MSU. *На головну* | Moodle MSU. URL:

<https://moodle.mu.edu.ua/mod/book/view.php?id=13621&chapterid=2929&lang=fr> (дата звернення: 06.06.2026).

21. Термін «телебачення» // термінологія законодавства / законодавство України. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/uk-nl/29758:8687> (дата звернення: 06.06.2026).

22. Тетяна Євтухова. До питання ролі телебачення як складової сучасного медіапростору у формуванні особистості дитини. *Практична медіаграмотність: міжнародний досвід та українські перспективи* : зб. ст., м. Київ. Київ, 2017. С. 14.

23. Український інформаційний простір. URL: <https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/233879/232507> (дата звернення: 06.06.2026).

24. Федорчук Л. П. Журналіст конвергентної редакції: нові виклики професії. *Вісник Житомирського державного університету*. 2010. № 54. С. 209.

25. Чабаненко М. Мультимедійність в інтернет-журналістиці : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : "Просвіта", 2018. 80 с.

26. Шевченко В. Е. Кросмедіа: контент, технології, перспективи : колект. монографія. Київ : Каф. мультимед. технологій і медіадизайну Ін-ту журналістики Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка, 2017. 234 с.

27. Яковець А. В. Телевізійна журналістика. Київ : Вид. дім "Києво-Моги́л. акад.", 2007. 240 с.

28. *DSpace :: ELAKPI :: Репозитарій КПП ім. Ігоря Сікорського*. URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/cf1d8f9c-00ce-419c-840b-4b58eef46d62/content> (дата звернення: 06.06.2026).

29. *DSpace Repository :: Home*. URL: <https://ena.lpnu.ua/bitstreams/5df19a31-f09f-4b0b-b28b-57c2fd88a927/download> (дата звернення: 06.06.2026).

30. Jean Burgess, Joshua Green. YouTube: online video and participatory culture. *Information, communication & society*, Cambridge. 2018.

31. Philip J. Guo, Juho Kim, Rob Rubin. How video production affects student engagement: an empirical study of MOOC videos.

3. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Київське Слово. Історія радіо та телебачення в Києві, 2024. *YouTube* URL: <https://www.youtube.com/watch?v=EtJrKsWOg9I> (дата звернення: 06.06.2026).
2. Борис Л. Історія українського телебачення, 2020. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=5HeAaHX8MiU> (дата звернення: 06.06.2026).
3. Майстерня академічного релігієзнавства. Методика проведення та аналізу глибинних інтерв'ю (на прикладі проєкту “Поєднуючи (не)сумісне”), 2022. *YouTube*. URL: https://www.youtube.com/watch?v=5sEAj1_jVHE (дата звернення: 06.06.2026).
4. Макс про Ютуб українською. Як ЗАВАНТАЖИТИ ВІДЕО на Ютуб ПРАВИЛЬНО? Оптимізація відео, як додати відео на ютуб, 2023. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=FhIquPl7oR8> (дата звернення: 06.06.2026).
5. Телекомпанія TV-4. Телеканалу TV-4 - 32 роки: історія першого недержавного ТБ Тернопільщини, 2023. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=oVWX3Ybu06Y> (дата звернення: 06.06.2026).
6. ТРК МІСТО. Проскурівський вояж: Історія телебачення у Хмельницькому, 2024. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=mZrHLINPJa0> (дата звернення: 06.06.2026).
7. Як підготуватися до інтерв'ю? Базові поради для будь-якого формату. *Медіамейкер*. URL: <https://mediamaker.me/yak-pidgotuvatysya-do-intervyu-bazovi-porady-dlya-bud-yakogo-formatu-9770/> (дата звернення: 06.06.2026).
8. Espresso.TV. Авторська програма Ч/Б шоу | 23 березня, 2018. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=DfZ5yke57Tg> (дата звернення: 06.06.2026).
9. Kingvision. Історія українського телебачення за 6 хвилин, 2024. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=jdPFJMzoys8> (дата звернення: 06.06.2026).

10. Oleksiy Bukhalo. Історія телебачення на Рівненщині. Перші кольорові телевізори. Найвища вежа. Регіональні телеканали, 2015. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=YekVgezOXZ4> (дата звернення: 06.06.2026).
11. Press Club Kharkiv. Архів, що зберігає епоху: унікальні кадри про Харківське телебачення від "Суспільне Медіатека", 2026. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=PY0jqWKRa08> (дата звернення: 06.06.2026).
12. Rist. Як формувати влучні питання на глибинних інтерв'ю? #4 | Курс: Глибинні інтерв'ю | Марина Пташник, 2022. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=YWjVGxxg99w> (дата звернення: 06.06.2026).
13. TV7plus Телеканал Хмельницького. Україна. ТВ7+. авторська програма сергія лабазюка "поруч". підсумки першого року нової української школи ., 2019. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=GH3wR0UpAco> (дата звернення: 06.06.2026).
14. URL: <https://www.youtube.com/@nanaromaniv/videos> (дата звернення: 06.06.2026).
15. URL: <https://www.youtube.com/@sho.tam.youtube> (дата звернення: 06.06.2026).
16. YANKIVSKY FAMILY. Рік 1952. історія українського телебачення., 2025. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=o1BkKD80nMY> (дата звернення: 06.06.2026).
17. ZHAGA YouTube • Олександр Погрібний. Як створити канал на YouTube правильно у 2026 році? ПОКРОКОВА ІНСТРУКЦІЯ, 2025. *YouTube*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=GpfC3dRaY4g> (дата звернення: 06.06.2026).

4. ТЕХНІЧНІ І ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ

Щоб забезпечити якісне виконання продукту, було використано відповідне технічне та програмне забезпечення.

Комп'ютер:

- процесор: Intel(R) Core(TM) i5-14400F;
- ОЗП: 32,0 ГБ;
- сховище: 1,36 ТБ.

Відеокарти: NVIDIA GeForce GTX 1660 Ti Intel(R) UHD Graphics 750.

Камера: Sony a6700.

Мікрофон: петлички DJI Mic Mini 2TX + 1RX + Charging Case.

Стабілізатор: DJI RS 4 Чорний.

Освітлення: Godox SL100Bi.

Робота з інформацією та інші додаткові процеси: Apple iPhone 16 Pro Max.

Програмне забезпечення:

Відеомонтаж: Adobe Premiere Pro 2025

Графіка/титри: Adobe After Effects 2025

Обробка звуку: Adobe Audition 2025

Характеристика «сирого» відео:

Video: MPEG4 Video (H264) 1920x1080 50fps 49758kbps [V: h264 high L4.2, yuv420p, 1920x1080, 49758 kb/s]

Audio: QT PCM 48000Hz stereo 1536kbps [A: pcm_s16be, 48000 Hz, 2 channels, s16, 1536 kb/s]

Звук: Pixabay

Робота з текстом: Microsoft Word

Пошук інформації: Google Chrome, Safari

Допомога зі структуруванням інформації перед зйомкою: ChatGPT, нотатки (вбудований застосунок на смартфоні)

Використано смартфон Apple iPhone 16 Pro Max для зв'язку із героями програми.

5. ОПИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ

5.1. Технічні характеристики

Відео 1

Опис технічного носія: цифровий відеофайл у форматі MP4.

Обсяг у часових вимірах: 33 хвилини 59 секунд.

Обсяг в одиницях вимірювання даних: 3,97 ГБ.

Обсяг у тисячах знаків: орієнтовно 4,01 тис. знаків (включаючи пробіли)
— умовний обсяг транскрипту усного мовлення.

Обсяг в умовних друкованих аркушах: 12 сторінок машинописного тексту.

Кількісні та якісні характеристики візуального контенту: відеоматеріал містить студійні зйомки, архівні відеофрагменти, ілюстративні вставки, інтерв'ю та закадровий текст, що забезпечує логічну структуру та цілісність телевізійного продукту.

Відео 2

Опис технічного носія: цифровий відеофайл у форматі MP4.

Обсяг у часових вимірах: 21 хвилина 38 секунд.

Обсяг в одиницях вимірювання даних: 2,45 ГБ.

Обсяг у тисячах знаків: орієнтовно 2,52 тис. знаків (включаючи пробіли)
— умовний обсяг транскрипту усного мовлення.

Обсяг в умовних друкованих аркушах: 8 сторінок машинописного тексту.

Кількісні та якісні характеристики візуального контенту: використано поєднання ведучого в кадрі, відеоілюстрацій, історичних матеріалів та синхронів, що сприяє розкриттю теми та утриманню уваги глядача.

Відео 3

Опис технічного носія: цифровий відеофайл у форматі MP4.

Обсяг у часових вимірах: 20 хвилин 14 секунд.

Обсяг в одиницях вимірювання даних: приблизно 2,29 ГБ.

Обсяг у тисячах знаків: орієнтовно 2,44 тис. знаків (включаючи пробіли)
— умовний обсяг транскрипту усного мовлення.

Обсяг в умовних друкованих аркушах: 8 сторінок машинописного тексту.

Кількісні та якісні характеристики візуального контенту: відео складається з динамічного монтажу, візуальних підкладок, фрагментів архівних записів та авторського коментаря, що забезпечує інформативність і цілісність телевізійної програми.

5.2. Структура інформаційного продукту

Цілісний інформаційний продукт складається з трьох випусків авторської програми «За кадром», об'єднаних спільною тематикою — дослідженням становлення, розвитку та сучасного стану місцевого телебачення Тернополя. Кожен випуск є логічно завершеним, водночас послідовно доповнює попередній, формуючи цілісне історико-журналістське дослідження.

Перший випуск присвячений початковому етапу становлення телебачення в Тернополі та появі першого комерційного регіонального телеканалу. У центрі уваги — історія створення телеканалу «TV-4», умови роботи перших тележурналістів і ведучих, а також професійні виклики початку 1990-х років. Окремо розглядається внесок журналістів Сергія Сінкевича, Юлії Винокур та діяльність і життєвий шлях Олега Снітовського як однієї з ключових постатей тернопільського телебачення. Матеріал поєднує авторський стендап, інтерв'ю та архівні відеофрагменти.

Другий випуск зосереджений на історії обласного телебачення Тернополя та роботі державної телестудії у період її становлення. У програмі висвітлюється діяльність Тернопільської обласної телерадіокомпанії, перші телевізійні програми, технічне забезпечення та умови праці журналістів. Героями випуску є телевізійники Михайло Зубик і Наталія Лазука, які розповідають про роботу телебачення від початків на вулиці Медовій, 5 до трансформації в «Суспільне

Тернопіль».

Третій випуск присвячений розвитку локальних телеканалів Тернополя у пізніший період та зміні форматів регіонального мовлення. У фокусі — історії створення та діяльність телеканалів «Smile-TV», «ІНТБ» та «Тернопіль 1». Через особисті спогади телевізійників Надії Ящищак, Наталії Барнич-Шуплат та Олени Науменко розкривається еволюція техніки, форматів програм і підходів до роботи з аудиторією. Випуск підсумовує розвиток місцевого телебачення як живого й адаптивного медіасередовища.

5.3. Опис авторської документації

Перший випуск програми «За кадром» побудований як історико-документальний матеріал із чіткою структурою: вступ, авторський стендап, інтерв'ю та архівні вставки. На початку ведуча знайомить глядача з темою проєкту, пояснює його актуальність та окреслює основну ідею — дослідження становлення телебачення в Тернополі. Далі подається історичний екскурс у розвиток українського телебачення та поступовий перехід до регіонального мовлення. Центральною частиною випуску є розповідь про формування телеканалу «TV-4» та перші роки його роботи. Значна увага приділяється персоналіям, які стояли біля витоків тернопільського телебачення, зокрема Сергію Сінкевичу, Юлії Винокур та Олегу Снітовському. Візуально випуск побудований на поєднанні авторських зйомок, інтерв'ю та архівних матеріалів, що підсилює ефект документальності.

Другий випуск структуровано як послідовну розповідь про розвиток обласного телебачення Тернополя в різні періоди його становлення. Відео починається зі вступного стендапу, який задає контекст і плавно підводить до основної теми — історії роботи телевізійної студії на вулиці Медовій, 5 та її подальшої трансформації. Умовно випуск поділено на тематичні блоки: період перших телевізійних програм, технічні умови роботи, кадровий склад та розвиток редакційної діяльності. Окремо висвітлюються спогади телевізійників Михайла Зубика та Наталії Лазуки, які описують особливості роботи в умовах

обмеженої техніки та становлення професійних стандартів. Візуальний ряд формується за рахунок інтерв'ю, архівних матеріалів та авторського супроводу, що створює цілісну хронологічну картину розвитку місцевого телебачення.

Третій випуск завершує цикл і присвячений розвитку локальних телеканалів Тернополя в період активної трансформації медіапростору. Структура випуску передбачає вступну частину з авторським стендапом, який вводить у контекст появи нових телевізійних форматів і каналів, а також їхньої конкуренції та адаптації до нових умов. Основний зміст розкривається через історії телеканалів «Smile-TV», «ІНТБ» та «Тернопіль 1», їхнє становлення, зміни форматів та технічного забезпечення. Значну увагу приділено спогадам телевізійників Надії Ящищак, Наталії Барнич-Шуплат та Олени Науменко, які описують особливості роботи в різних редакціях та трансформацію підходів до створення контенту. Випуск поєднує інтерв'ю, авторський коментар і хронологічний виклад подій, що дозволяє простежити еволюцію регіонального телебачення від класичних форматів до сучасних медіапрактик.

Жанровою основою програми «За кадром» обрано документально-публіцистичний формат із використанням елементів глибинного інтерв'ю. Такий жанр є доцільним з огляду на мету інформаційного продукту — не лише зафіксувати історичні факти становлення регіонального телебачення, а й передати особистий досвід, емоції та професійні рефлексії людей, які безпосередньо формували телевізійний простір Тернополя.

Глибинне інтерв'ю дозволяє відійти від поверхневого інформування та зосередитися на індивідуальних історіях героїв, їхніх спогадах, професійних викликах і трансформаціях журналістських стандартів у різні періоди розвитку телебачення.

Добір героїв для кожного випуску здійснювався за принципом причетності до витоків та ключових етапів розвитку тернопільського телебачення. У програмі беруть участь журналісти, редактори, ведучі, рідні медійників, які працювали в період становлення перших телеканалів або були безпосередніми учасниками запуску нових мовників. Саме вони володіють унікальними

знаннями та досвідом, які не зафіксовані в офіційних джерелах, але мають важливе значення для розуміння еволюції регіональних медіа.

Водночас варто зазначити, що процес формування героїв був тривалим і включав комунікацію з ширшим колом потенційних учасників. Відтак зверталася до значної кількості журналістів і телевізійників різних років, однак частина з них відмовилася від участі, не змогла долучитися з особистих причин або не відреагувала на запити. Таким чином, до фінальної версії програми увійшли ті герої, які погодилися на участь і змогли надати змістовні, розгорнуті коментарі, релевантні до концепції кожного випуску.

Візуальна концепція програми «За кадром» побудована на поєднанні авторських зйомок, інтерв'ю, архівних матеріалів та уніфікованих графічних елементів. Для монтажних переходів використано анімаційні transition-ефекти у холодній синьо-блакитній гамі, які виконують не лише декоративну, а й структурну функцію — логічно розділяють тематичні блоки та допомагають глядачеві орієнтуватися в наративі.

Фон заставок і графічних плашок витриманий у блакитно-синіх тонах. Заставка програми створена на основі шаблону з платформи Envato, автор — “ModiFlexx”, яка надає контент без обмежень авторського права. Заставка була самостійно адаптована та завантажена авторкою проєкту, що гарантує дотримання вимог щодо використання ліцензійного візуального контенту.

Шрифтове оформлення програми виконано у програмі Adobe Premiere Pro 2025. Для титрів, плашок та підписів використано геометричний гротескний шрифт типу Montserrat, який характеризується чіткістю, лаконічністю та високою читабельністю. Обраний шрифт є універсальним для телевізійного контенту, добре сприймається на різних екранах і відповідає сучасним стандартам інформаційного дизайну.

Колористичне рішення випусків доповнюється кінематографічною кольорокорекцією. Для цього застосовано помірно контрастний cinematic-ефект із легким охолодженням світлих тонів і приглушенням надмірно насичених кольорів.

Окремою композиційною особливістю кожного випуску програми «За кадром» є використання уніфікованих авторських тез, які виконують функцію концептуального обрамлення та забезпечують цілісність усього циклу. На початку кожного епізоду застосовується вступний авторський стендап ведучої та авторки проєкту Наталії Мельничук, у якому звучить такий концептуальний вступ: «За статистикою, у семи з десяти українців удома є телевізор. І це не дивно — телебачення міцно вкорінилося в житті українців і навіть сьогодні, попри стрімкий розвиток соціальних мереж, зберігає свої серйозні позиції. Телебачення — це не лише екран. Це люди, ідеї, історії та рішення, які ухвалювалися як у прямому етері, так і за лаштунками студій. У цій програмі ми розповімо, як зароджувалося телебачення в Тернополі, хто стояв біля його витоків, із якими викликами та курйозними ситуаціями стикалися перші телевізійники. А також з'ясуємо, яким є регіональне телемовлення сьогодні та яким бачить своє майбутнє. Залишайтеся з нами — буде цікаво».

Завершальною структурною складовою кожного випуску є повторюваний авторський підсумковий стендап, у якому також використовується текст Наталії Мельничук — ведучої та авторки програми «За кадром»: «Телебачення змінюється разом із часом. Змінюються обличчя, формати, підходи. Дехто залишив професію, когось із цих людей уже немає поруч. Але їхній внесок — у програмах, архівах, спогадах і традиціях, на яких тримається регіональна журналістика. Саме завдяки їм телебачення стало таким, яким ми його знаємо сьогодні». Даний прийом виконує функцію смислового обрамлення та забезпечує єдність усіх випусків, формуючи цілісну авторську позицію і підкреслюючи концептуальну завершеність кожного епізоду.

1.4. Авторська документація

У процесі планування та реалізації проєкту було чітко визначено кількість складових цілісного продукту (серії випусків), їхню тематику, змістове наповнення та візуальну концепцію кожного епізоду. Окрему увагу приділяли підготовчому етапу: перед кожною зйомкою проводилося коротке попереднє

інтерв'ю зі спікером, що дозволяло краще зрозуміти його історію та обрати найбільш відповідну локацію для зйомки.

З огляду на велику кількість спікерів, зйомки не здійснювалися у хронологічній або послідовній структурі випусків. Робочий процес формувався відповідно до доступності героїв, локацій та виробничих умов. Важливою умовою також було забезпечення відповідності локації змісту розповіді, щоб візуальний контекст підсилював зміст інтерв'ю.

Першим етапом стала зйомка з Михайлом Зубком, яка відбулася 7 квітня 2026 року на вулиці Медова, 5, там, де розпочинав свою роботу обласний телеканал. Далі, 20 квітня, у студії телеканалу «Тернопіль 1» та «ІНТБ» було проведено зйомку із Сергієм Сінкевичем.

21 квітня відбулася зйомка з Надією Ящищак на вулиці Київська, 2а, де було використано міський простір як фон для розкриття теми. 22 квітня знято інтерв'ю з Юлією Винокур на базі телеканалу «TV-4».

24 квітня проходила зйомка з Наталією Барнич на вулиці Кульчицької, 2а, де нині розташовується «Тернопіль 1» та «ІНТБ». Наступного дня, 25 квітня, здійснювали виїзну зйомку з Галиною Снітовською у місті Теребовля, де було відображено її життєвий та сімейний контекст.

Зйомка з Наталею Лазукою відбулася 6 травня біля колишнього приміщення телеканалу «ТТБ» на вулиці Шевченка, що було важливим з огляду на змістовий акцент випуску. 8 травня було записано інтерв'ю з Оленою Науменко у студії телеканалів «Тернопіль 1» та «ІНТБ».

Фінальним етапом виробництва стало записування авторських підводок ведучої, яке відбулося 12 травня біля озера. Такий вибір локації був зумовлений концепцією випуску, оскільки в тексті підкреслювалася прив'язка до природного середовища та міського простору, зокрема у контексті згадок про «TV-4».

Після завершення всіх зйомок було здійснено монтаж матеріалу, відбір синхронів та формування фінальної структури випусків відповідно до сценарного плану.

Реалізація сценарного плану наведена нижче:

Випуск 1

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
00:00 — 01:02	01:02	Вступ. Про програму «За кадром»
01:02 — 02:34	01:32	Історичні витоки телебачення (1951 рік. Харків, Київ)
02:34 — 03:14	00:40	Формування загальнонаціональних телеканалів УТ-1, УТ-2, УТ-3
03:14 — 03:29	00:15	Період незалежності України. Розвиток регіональних телеканалів
03:29 — 03:37	00:08	Поява «TV-4» у Тернополі (1991 рік)
03:37 — 11:45	08:08	Сергій Сінкевич: початок роботи на «TV-4»
11:45 — 12:13	00:28	Розташування телеканалу в Кутківцях
12:13 — 13:20	01:07	Юлія Винокур: шлях у тележурналістиці
13:20 — 18:40	05:20	Розвиток програм «TV-4» і робота каналу
18:40 —	02:54	Культові проекти телеканалу («Наші

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
21:34		вітання», «Провінційні вісті»)
21:34 — 26:43	05:09	Спогади про Олега Снітовського
26:43 — 27:35	00:52	Життєвий шлях Олега Снітовського
27:35 — 30:04	02:29	Візит до родини Снітовських. Спогади дружини
30:04 — 31:14	01:10	Архівні кадри та пам'ять про журналіста
31:14 — 34:30	03:16	Сучасний стан телебачення та його трансформація
34:30 — 34:59	00:29	Підсумковий стендап

Випуск2

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
00:00 — 01:00	01:00	Вступ. Про програму «За кадром»
01:00 —	00:23	Початок розповіді про обласне

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
01:23		телебачення Тернополя
01:23 — 01:45	00:22	Історія: вулиця Медова, 5. Перші роки ТТБ
01:45 — 06:32	04:47	Михайло Зубик: робота на «ТТБ»
06:32 — 10:36	04:04	Як створювали перші телевізійні програми
10:36 — 11:41	01:05	Перша техніка: аналогові камери та зйомки
11:41 — 12:09	00:28	Пошук приміщення для телекомпанії. Перехід у нову будівлю та розвиток ТТБ
12:09 — 18:48	06:39	Наталія Лазука: робота на телебаченні
18:48 — 20:41	01:53	Курйози та складнощі телевізійної роботи
20:41 — 21:09	00:28	Трансформація телеканалу: від ТТБ до Суспільного
21:09 — 21:38	00:29	Фінальний стендап

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
00:00 — 01:00	01:00	Вступ. Про програму «За кадром»
01:00 — 01:13	00:13	Скільки телеканалів мовить у Тернополі сьогодні
01:13 — 01:30	00:17	Початок історії «Smile-TV»
01:30 — 02:44	01:14	Надія Ящишак: перші прямі ефіри та робота ведучої
02:44 — 04:20	01:36	Локація старту каналу: масив Сонячний
04:20 — 05:30	01:10	Перша техніка: зйомки на касети
05:30 — 06:05	00:35	Наталія Барнич-Шуплат про роботу в розважальному форматі
06:05 — 06:56	00:51	Переформатування каналу та поява «ІНТБ»
06:56 — 08:37	01:41	Олена Науменко: виклики та ребрендинг
08:37 — 11:48	03:11	Як шукали теми до сюжетів без соцмереж
11:48 — 12:57	01:09	Старт телеканалу «Тернопіль 1»
12:57 —	06:48	Особисті спогади героїв

Часовий інтервал	Тривалість блоку	Тематичний блок (Зміст епізоду)
19:45		
19:45 — 20:14	00:29	Фінальний стендап. Підсумок

Текстовий варіант Випуск 1

“ЗА КАДРОМ” | ХТО ФОРМУВАВ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ТЕРНОПОЛЯ? 1 ВИПУСК

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«За статистикою, у семи з десяти українців удома є телевізор. І це не дивно — телебачення міцно вкорінилося в житті українців і навіть сьогодні, попри стрімкий розвиток соціальних мереж, зберігає свої серйозні позиції. Телебачення — це не лише екран. Це люди, ідеї, історії та рішення, які ухвалювалися як у прямому етері, так і за лаштунками студій.

У цій програмі ми розповімо, як зароджувалося телебачення в Тернополі, хто стояв біля його витоків, із якими викликами та курйозними ситуаціями стикалися перші телевізійники. А також з’ясуємо, яким є регіональне телемовлення сьогодні та яким бачить своє майбутнє.

Залишайтеся з нами — буде цікаво.

Аби краще зрозуміти, як формувалося телебачення в Тернополі, варто згадати події, що передували цьому. Історія українського телебачення розпочалася у 1951 році в Харкові, коли група радіоаматорів під керівництвом Віктора Вовчанка здійснила перші телевізійні передавання за електронною системою з високою чіткістю зображення. Того ж року, 5 листопада, відбулися перші професійні телетрансляції Київського телевізійного центру. Глядачам демонстрували стрічки «Алітет іде в гори» та «Велика заграва». А вже 7

листопада відбулася перша «жива» телетрансляція — парад у та демонстрації на Хрещатику. Наприкінці 1951 року в Києві було лише близько півтори тисячі телевізорів. Тоді ж на розі вулиць Толстого та Горького відкрилося перше телеательє, і розпочалося поступове налагодження приймальної телемережі.

Згодом з'явилися перші постійні загальнонаціональні телеканали - УТ-1, УТ-2 та УТ-3. Формально ці канали називалися українськими, однак фактично всі вони підпорядковувалися центру в Москві. Саме там вирішували, що можна показувати в ефірі і про що дозволено говорити. Українське телебачення не було самостійним — новини, політичні та навіть культурні програми проходили жорсткий ідеологічний контроль. І фактично телебачення виконувало роль інструмента радянської влади, а не незалежного джерела інформації.

Справжній прорив у створенні нових телерадіокомпаній відбувся після того, як Україна здобула незалежність. Одна за одною почали відкриватися телестудії у Вінниці, Житомирі, Полтаві, Луцьку, Черкасах, Хмельницькому, Севастополі. Не став винятком і Тернопіль. У 1991 році саме тут з'явився перший у західному регіоні недержавний телеканал — «TV-4».

СЕРГІЙ СІНКЕВИЧ — ПРАЦЮВАВ НА TV-4

«Місцеве тернопільське телебачення є ровесником незалежності України. Якщо говорити про дати, тут справді є дуже цікава історія. Без сумніву, лідером телебачення, з якого все починалося на Тернопільщині, є телекомпанія ТВ-4.

Тоді ніхто не вірив, по-перше, що тернопільське телебачення взагалі можливе. У свідомості тернополян місцеве телебачення було чимось фантастичним. Адже всі звикли: телебачення — це щось серйозне, воно існує лише в столиці, десь у Києві або в Москві.

Я добре пам'ятаю той момент. Я тоді ще працював у газеті «Західна Україна». Редактор Микола Мартинчук телефонує мені й каже: «Сергію, зараз до тебе прийдуть двоє хлопців. Я сам не розумію, чого вони хочуть. Зроби невеличку інформацію, бо вони мене вже замучили». Приходять двоє. Як я згодом дізнався, це були Андрій Гнатюк — власне засновник телекомпанії «TV-4», і його тодішній бізнес-партнер Тарас Ільницький, який пізніше став

директором. Вони сіли біля мене в кабінеті, а я все ще не розумів, про що йдеться. Вони кажуть: ми хочемо в Тернополі, на дециметрових хвилях, заснувати й запустити в ефір перший тернопільський місцевий телеканал. Назвати його хочемо «TV-4». Чому саме «TV-4»? Тому що на той час, по суті, був один московський канал, можливо — два, і два українські. Усі звикли до трьох кнопок, і вони вирішили: четверта кнопка — «TV-4». Вони розповіли про свої плани, я зробив невеличку інформацію, хоча сам не дуже вірив, що таке взагалі можливо. Я навіть не думав, що колись працюватиму на «TV-4».

А тепер про те, чому місцеве телебачення є ровесником незалежності. Усе дуже просто. Телекомпанія «TV-4» мала вийти в ефір 24 серпня 1991 року. Але 19 серпня в Москві стався путч — переворот, відомий як ГКЧП. Було запроваджено серйозні обмеження, фактично загроза воєнного стану. Ніхто не розумів, що буде далі, адже це ще був Радянський Союз. Тому телекомпанія «TV-4» не вийшла в ефір наприкінці серпня. За три–чотири дні путч зупинили, його організаторів заарештували на чолі з Янаєвим, М. Горбачова вивезли з Фороса. 24 серпня у Верховній Раді України ухвалили «Акт проголошення незалежності України». А «TV-4» буквально через місяць — 16 вересня — вийшов в ефір. Вимушено саме ця дата стала днем народження телеканалу — 16 вересня.

Тоді ще не було державного телебачення в сучасному розумінні, не існувало того, що сьогодні є «Суспільним». Було лише державне радіо. Тож на місцевому тернопільському телевізійному рівні беззаперечним лідером стала телекомпанія «TV-4» — перша, яка почала працювати».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Після роботи у двох газетних редакціях, у 1992 році Сергій Сінкевич приєднується до команди телеканалу «TV-4». Тут він стає ведучим інформаційної програми «Провінційні вісті».

СЕРГІЙ СІНКЕВИЧ – ПРАЦЮВАВ НА «TV-4»

«Тоді програму виготовляли лише двоє людей — я та Олег Снітовський. Виходила вона всього двічі на тиждень: у вівторок і четвер о 19:30, з повтором о

21:00, а також із ранковими повторами у середу та п'ятницю. Тож доводилося одразу і сюжети робити, і бути ведучим. Скажу відверто — це було дуже непросто. Для газетного журналіста, який прийшов на телебачення, усе це було абсолютно новим».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«І «нове» було у всьому: як правильно знімати, писати тексти, монтувати сюжети і навіть як поводитися в кадрі. Телебачення вчили з нуля — методом проб і помилок».

СЕРГІЙ СІНКЕВИЧ — ПРАЦЮВАВ НА «TV-4»

«Ми абсолютно не мали жодного досвіду. Ми не розуміли, що в кадрі має бути статична картинка, що камера не повинна постійно бігати, не усвідомлювали багатьох технічних моментів. Відверто кажучи, й глядачі тоді цього не дуже розуміли.

От, наприклад, візьмімо типовий сюжет. Трапляється дорожньо-транспортна пригода. Ми виїжджаємо або виходимо на місце події — про транспорт тоді взагалі не йшлося, службового авто не було. Оператори їздили з нами і це окрема історія: як вони з'являлися, бо теж нічого не розуміли в телебаченні. Багато хто знімав весілля й приходив працювати на телебачення, а це зовсім різні речі.

Приходимо на місце події. Оператор розуміє, що потрібно зняти відеоряд: автомобілі з різних ракурсів. Ми це теж поступово усвідомлювали й підказували. Обов'язково потрібно було записати так звані синхрони — інтерв'ю. Це міг бути працівник державтоінспекції, учасник дорожньо-транспортної пригоди, постраждалий або лікар залежно від ситуації. Коли все це було записано на касету — уявіть собі звичайну VHS-касету, де все йде однією лінійкою: і відеоряд, і одне інтерв'ю, і друге — ти приїжджаєш на студію, і ввечері тобі потрібно зробити сюжет.

Ти сідаєш біля звичайного побутового відеомагнітофона, вставляєш цю касету, береш папір і ручку, комп'ютерів тоді взагалі не було. Добре, якщо на

магнітофоні є лічильник, бо на плеєрах їх часто не було. Ти відслуховуєш усе і або навпомацки розумієш, від яких слів до яких потрібно дати матеріал в ефір, або ж, якщо є лічильник, фіксуєш час: наприклад, на 5 хвилині 36 секунд починається фраза «я їхав...», а закінчується на 8 хвилині 05 секунд словами «і тут я почув удар».

Усе це ти розписуєш, пишеш текст від руки на папері. Ми тоді брали слово «синхрон» у дужки для себе, щоб на монтажі було простіше. І так: шматок тексту, синхрон, знову текст, знову синхрон — і так по колу. Потім сідаєш біля монтажера. Андрій Качало тоді починав цю справу. Ти біжиш у студію, начитуєш першу начитку. Це потрібно було зробити одразу. Повертаєшся, він одразу підставляє синхрон. Потім ти знову біжиш записувати наступну начитку. Він її монтує. Коли вся ця лінійка була готова, на аудіоначитку я вже показував, які кадри накладати інсертми. Це був дуже складний і довгий процес. І вже коли ми накривали аудіодоріжку кадрами — автомобілі, деталі цієї ДТП, потім синхрони — усе це переглядали, титрували, і лише тоді отримували готовий продукт».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Коли телеканал «TV-4» лише розпочинав свою роботу, тут працювало близько тридцяти людей. Перше приміщення орендували у селі Кутківці, саме там, де за моєю спиною височіє телевізійна вежа. Редакція розташовувалася на другому поверсі будівлі обласного радіотелевізійного передавального центру. Сьогодні телекомпанія вже змінила локацію і працює по інший бік Тернопільського озера. Тож рушаймо знайомитися з керівницею телеканалу».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«З чого почалася ваша кар'єра в журналістиці, в тележурналістиці?»

СНХ, ЮЛІЯ ВІНОКУР — ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА «TV-4»

“За першою освітою я інженер електронної техніки, тож, звісно, про журналістику тоді навіть не думала. Пам'ятаю, ще в школі одна дівчинка сказала,

що хоче працювати на телебаченні. У той час це було приблизно так само недосяжно, як стати космонавтом. Я думала: де те телебачення — десь у Києві, скільки ж людей туди беруть, і як це взагалі можливо? Але доля є доля. Спершу я працювала на радіо, обслуговувала техніку як інженер. Згодом стала кореспондентом на радіо, потім — кореспондентом на телебаченні, а ще пізніше — ведучою авторської програми. Так усе й почалося. Це був 1987 рік. Звісно, потім було навчання в Києві вже на факультеті журналістики, щоб здобути другу освіту. І, власне, на цьому етапі все остаточно визначилося. Наступного року буде вже 40 років як я в медіа»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Юлія Винокур приїжджає до Тернополя з Донецька. У 1993 році вона починає працювати на телеканалі «TV-4».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Розкажіть, як розпочиналася кар'єра телеканалу. Пригадайте, будь ласка, що це було, як це тоді було, як люди реагували, які це були емоції в людей».

СНХ, ЮЛІЯ ВІНОКУР — ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА «TV-4»

«Разом із колективом я святкувала другу річницю у 93-му році. Значить, до мене там вже два роки було, так. Хто створив — усіх тих людей, більших, я знаю: звичайно, засновників і тих, хто починав. У нас працює Таня Гриценко — випускова редакторка і ведуча програм. От вона, можна сказати, з першого дня на каналі. Це та людина, яка знає просто все і всіх. І ще в нас є головний бухгалтер Наталя Довгошия, яка також прийшла з самого початку і всі ці роки працює тут.

Починалося з геніальної ідеї Андрія Гнатюка, нашого співзасновника, який придумав таку ідею, який побачив, відчув і не побоявся, що не було тоді телебачення, десь у великих містах, а в Тернополі — створити, спробувати. Тоді приходилося будувати навіть вежі, щоб поширити сигнал. Тобто, бо ж не було. І нас чули, наскільки бачили, наскільки я знаю, у Львівській області, туди, до

Львова, на Волині. І ми колись їздили, то він мені показував, де ті вежі, які потім, я так розумію, вони перейшли, можливо, він їх орендував. Але це була бомба, розумієте, для глядачів. Для тих, що можна було побачити на екрані своїх знайомих, сусідів. Це зараз важливо, а тоді люди збиралися: в кого телевізор був, антена була, бо то треба було підключити, — дивилися.

Коли нам було 25 років, то прийшов чоловік і сказав, що він такий Кулібін, придумав, щоб антену не купляти, бо то не було і коштувало грошей. Якось там через лампочку: коли сусіди бачили, що в нього горить лампочка, всі приходили. Значить, «TV-4» показували, збиралися, мультфільми дивилися, фільми дивилися. Бували фільми вже після, як ми кажемо, двадцять третьої — для дорослих. Були програми для дорослих, яку вела, наприклад, «Що природне - то не гріх», професор університету. Не було ж інтернету, нічого не було. Фільми і мультфільми скачували за допомогою сателітарної антени. І сиділо два перекладачі з англійської, один з німецької, і все це перекладали. Розумієте, яким це було телебачення.

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Спочатку пані Юлія працювала журналісткою програми новин «Провінційні вісті». Згодом стала авторкою й ведучою телепроектів «Депутатська скринька», «Межа правди» та інших. Також вона була продюсеркою програм «Ніч виборів», «Тема тижня», «Моя Україна», «Передвиборча п'ятниця».»

СНХ, ЮЛІЯ ВІНОКУР — ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА «TV-4»

«Я організувала таку програму «Авторинок» називалася. Потім до мене була газета «АвтоКавалерка», і до мене приєднався ще мій друг, співведучий, ми з ним колегуюємо все життя — Андрій Костюк. І вона стала «Авторинок + Автокавалерка», автомобільна програма в Україні.

В Тернополі були автомобілі, але скільки їх було. Це не так, як зараз, де нема де припаркуватися. І все так звані іномарки, розумієте, це якісь там «Жигулі», «Москвичі», «Волги». Там, як десь привезли хтось іномарку, то я туди

йшла, пробувала сісти, хоча попросити знятися, і все це було дуже-дуже солідно і круто. Їхала я особисто в Березовицю на авторинок з мильничкою, фотографувала машини, щоб потім як оголошення по телебаченню викласти, що продається автомобіль - «Жигулі» там якийсь, то куди дзвонити. А телефони оті — все було інакше, ну все інакше. І ми з Андрієм намагалися десь там шиномонтаж, бо він завжди був і є, піти чи там якісь мастила з'явилися, розказати, шукали так званих експертів, щоб пояснити, розказати. Але намагалися зробити не просто якусь серйозну програму. Тобто була і серйозна пізнавальна частина, але була і прикольна, цікава, бо це було шоу. Андрій, 2 метри ростом, і я, і ми все це знімали, щоб це було видно. Чи я на бордюрчик, розумієте, ми все сміялись, розігравали. То ми на Новий рік переодягаємося — Снігурка там, не знаю, тоді був Дід Мороз, Санта-Клаус чи хто він там був. Ми дружили з усіма — і пожежні, бо ми показували все, що рухається, весь спецтранспорт, як користується, в чому специфіка, яка будова. Ми сідали на комбайни, коли з'явилися нові, ми сідали на фіру і їхали кіньми, тобто об'їхали ну всю область. І це було дуже класно».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Я впевнена: телеканал «TV-4» знають майже всі тернополяни. Принаймні з трьох причин. Перша — програма «Наші вітання». Колись усі мріяли побачити себе на екрані, а щоб замовити пісню чи вірш для іменинника, тут вишиковувалися справжні черги. Друга — знаменита пісня телеканалу, яку впізнавали з перших акордів. І третя — вже згадана нами інформаційна програма «Провінційні вісті»».

СНХ, ЮЛІЯ ВІНОКУР — ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА «TV-4»

«Хлопці ввели по черзі випуски новин. Подача була в такому домашньому стилі. Ми довго підводимо, розказуємо, пояснюємо, так, як ми от ніби людям, з якими поряд ми живемо. Такий був стиль подачі, не так як зараз класичні новини, де швидко, де динамічно, де потрібно час, бо інформації дуже багато. Тоді було все інакше».

СНХ, СЕРГІЙ СІНКЕВИЧ — ПРАЦЮВАВ НА «TV-4»

«Вся історія інформаційної програми «Провінційні вісті» — це суцільні смішні історії, якщо чесно. Ну, по-перше, як виникла назва? Працювала у нас, вона редактором була і режисером — Тетяна Почевцева, вона жива, здорова, в Тернополі. І коли ми вирішили запускати інформаційну програму, ну, постало питання, як же ж її назвати. Ну, хотілося щось таке от, не так... ну, можна було назвати просто там «Новини», я не знаю... не хотілося цього. І Тетяна запропонувала, це її ідея. Не ми її з Олегом Снітовським народили цю назву. Запропонувала: чому б нам не назвати «Провінційні вісті»? Ми так задумались: ну, цікаво. Ну, справді, і що порівнювати з Києвом чи тоді з Москвою — то ми провінція. Давайте назвемо «Провінційні вісті». Назвали «Провінційні вісті». І хочу сказати, тодішній міський голова В'ячеслав Негода, який потім у нас був начальником обласної адміністрації військової, він завжди ображався. Він не мав причетності безпосередньо до телекомпанії, він не був її засновником, але він неодноразово казав: «Ну що це за назва “Провінційні вісті”? Та ви цією назвою применшуєте, принижуєте роль Тернополя, що ми така провінція». Ми не звертали уваги на це. Вважали, що це неправильно. Глядачам назва подобалась. І це було головне. Отак народилась назва «Провінційні вісті».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Тоді у кадрі Сергій Сінкевич працював разом із журналістом і ведучим Олегом Снітовським».

СНХ, СЕРГІЙ СІНКЕВИЧ — ПРАЦЮВАВ НА «TV-4»

«От Олег Снітовський, зараз я поясню, Олег Снітовський дуже часто казав: «Телебачення — великий брехун». Тільки не сприймайте цю фразу, що ми брехали глядачам в ефірі. Ні, ми цього не робили. Він мав на увазі, що телебачення — великий «брехун» у тому сенсі, що нам завжди хотілось глядачам показати, що ми не такі бідні в технічному плані, як є насправді. І ми завжди щось вигадували, щоб принаймні на екрані... в реальності цього не було, але на екрані показати: «бачите, як у нас все по-сучасному». Ніякого телефонного

зв'язку зі студією не було. Але Олег ставив біля себе телефонний апарат, непід'єднаний нікуди. Не мобільний, звичайно, мобільних тоді взагалі не існувало. Ми ж не виходили в прямий ефір з інформаційною програмою, це був запис, але він імітував це. Коли перший випуск виходив, ми робили все для того, щоб глядачі думали, що вони раптом у прямому ефірі. І такі моменти були. Олег так ніби... кожна підводка писалась окремо під кожен сюжет. І він так сидить у кадрі й каже: «Це інформаційна програма “Провінційні вісті”, продовжуємо випуск... одну секунду». Піднімає трубку, ніби йому хтось телефонує: «Алло, так, слухаю, де? На вулиці 15 квітня? Вже зараз виїжджаємо». Кладе трубку і каже: «Повідомили нам... аварія трапилася на водопровідних мережах, вода б'є фонтаном. Наша знімальна група вже поїхала, ми вам покажемо цей сюжет в наступній програмі». Тобто цього не було — ніяких дзвінків. Це все було так, імітували все, що завгодно. Одна з наших знімальних груп вже виїхала... по-перше, не було на чому їхати, по-друге, не було ще однієї знімальної групи. Нам часом глядачі казали: «ваш вчорашній...» але вони говорили це з вдячністю і навіть захопленням. Вони казали: «ваш вчорашній випуск — це не інформаційна програма, це шоу, це розважальне шоу». Ми цього прагнули і нам тоді це дозволяли. Зараз цього, Наталя, вам би вже не дозволили, тому що є стандарти інформаційних сюжетів, побудови інформаційної програми. Я знаю, що вони дотримуються. Тоді в нас була воля — вільна воля, і ми намагались робити шоу, щоб глядачі зрозуміли, що «Провінційні вісті» — це зовсім інший формат. Ну, добре, так згадалось. Поїхали ми якось знімати: приїхав пересувний зоопарк у парк Національного відродження. І поки ми сиділи з директором зоопарку... я, Олег Снітовський, директор зоопарку... він накрив там «поляну», випили по 100 грам, кажу як є. Ми Василя Панчука відправили знімати відеооператором. І його довго не було, ми переживали, бо там же леви, тигри. І Олег це в інформаційній програмі, коли сюжет вже був готовий, обіграв таким чином... Я пригадую просто люди завмерли біля екранів. І він каже: «Це “Провінційні новини”, продовжуємо випуск. Вчора наша знімальна група працювала в зоопарку і оператор Василь Панчук отримав завдання знімати хижаків — левів, тигрів».

Пауза... і такий вираз обличчя. Глядачі подумали, що трапилась трагедія. І після цієї паузи він каже: «Але він успішно повернувся, і зараз ви побачите результат його роботи». Ну, таких ситуацій було багато. Не про всі я можу розповісти зараз в цьому інтерв'ю».

**НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ
«ЗА КАДРОМ»**

«На жаль, почути самого Олега Снітовського сьогодні вже не вдасться. 6 січня 2025 року серце Заслуженого журналіста України зупинилося. Йому було 70 років. Олег Снітовський понад 20 років працював в «Укрінформ». Свою професійну дорогу починав у місті Тереховля, був лаборантом, учителем географії, кореспондентом районного радіо, працівником Тернопільського облтелерадіокомітету. Він став автором десятків радіо- і телепрограм, зокрема телепроєкту «Мандрівник», який налічував понад сто випусків і здобував відзнаки на міжнародних телефестивалях. Та ми вирушаємо туди, де зможемо почути більше».

**НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ
«ЗА КАДРОМ»**

«Добрий день. Це вам такий солодкий подаруночок. Будемо сьогодні говорити і смакувати, згадувати за солодким чаєм».

ГАЛИНА СНІТОВСЬКА — ДРУЖИНА ОЛЕГА СНІТОВСЬКОГО

«Дякую, рада вітати вас. Прошу заходити. Побачите, де проводив найкращі миті Олег, де він творив, бо це не просто такий будинок спокою і згадки, спогадів про найцінніше — про родину, про сім'ю. Прошу заходити».

**НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ
«ЗА КАДРОМ»**

«Знайомтесь, ми приїхали у гості до родини Снітовських. Сьогодні з нами — пані Галина, дружина Олега Снітовського».

ГАЛИНА СНІТОВСЬКА — ДРУЖИНА ОЛЕГА СНІТОВСЬКОГО

«Я пам'ятаю, одного разу така історія була, що теж він, знаєте, хочеш для зйомки якоїсь програми, а туди їдеш у будь-якому одязі, такий робочий, так? Ну

там треба для зйомок щось кращий. Я пам'ятаю два кульочки. Я спакувала зранку, ну те собі, що має брати з собою на зйомку. А другий — сміття, такий чорненький кульочок, було сміття складено, розумієте. І вранці виходить, що в нас машина була, пам'ятаю, тоді їхали на машині. І я кажу: «Олеже, дивись, винеси сміття, а оцей кульочок тобі». Добре. добре. Пішов, все, нема, поїхав, це все. Десь якийсь час повертається. Я кажу: «Що сталося?»

— Галя, не смійся, тільки не смійся.

— Що сталося?

— Я не той викинув кульочок.

Розумієте, коли... тобто там нема. І я кажу: «Як я собі щастя, що я вже по дорозі під ним піднімався». Я кажу: «Щось там зупинилося, якась штука, щось воно, переглянути, чи не той галстук». Він дуже любив галстук, він завжди в галстуках ходив. Він каже: «Мені здалося, не той взяв». У мене якась сила. І я, каже, дивлюся, і я починаю назад вертатися в сподіванні, щоб тільки не викинув. А то коло будинку, знаєте. Він приїхав, каже: «Знаєш, за що я найбільше переживав?». Я кажу: «Що ти, одержі не маєш». А він каже, що ні, щоб ніхто не побачив, як я до смітника прийшов і почав зі смітника витягувати».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Усі, кого ми запитували про Олега Снітовського, говорять про нього одне й те саме — неймовірне почуття гумору. Воно було його візитівкою».

ГАЛИНА СНІТОВСЬКА — ДРУЖИНА ОЛЕГА СНІТОВСЬКОГО

«Це, напевно, якийсь політик був. Я не знаю, хто це... ось тут вже Олег. Це вже таке досягнення, бачите. Це, напевно, шкільне подвір'я. Яке це було щастя, коли в школу приходив фоторепортер. Ну це вже все... це робочі моменти. Я завжди казала: «Олег, скоро у тебе буде одне плече нижче, ніж друге». Може вже так і сталося, бо ця камера... А тут ми маємо, подивіться, які стильності всі. Ну що? Ну а тут, називається, робота в парі. Мені подобається обличчя нема, то їх так знімали. Зараз практично такого немає, знаєте, цифрові — ніхто не має вже таких фотографій. Тому я дуже... ось-ось ці камери, от вони працюють... і там

це щось вже було. Раділи кожному новому об'єктиву, раділи новому штативу, раділи тому всьому. Бувало, що треба знімати, воно вимикалося, ну різне».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Змінюються часи, технології й формати. Телебачення вже не таке, яким було на початку 90-х. Але попри всі трансформації, одне залишається незмінним — люди».

ЮЛІЯ ВІНОКУР — ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКТОРКА «TV-4»

«Найцінніше це хто? Це люди. Люди завжди були людьми і тоді, і зараз. Як журналісти, як оператори, як режисери монтажу, як інженери, рекламисти і так далі. Чи вони змінилися? Ні. Бо це люди, розумієте. Я завжди казала і кажу, що, зокрема, на «TV4» — це така своя аура, це така сімейність. І тут не можуть працювати, навіть якщо вони хороші виконавці, але якщо це не люди команди, вони тут не залишаться. Бо тут потрібно разом і працювати, і каву попитути, і на пиво сходити, і день народження відмітити. І в нашому колективі працюють... от я вчора запитувала: наймолодшій Тоні є 21, через два тижні буде 22. Але така доросла. Вчора вона вела великий проєкт з багатьма людьми в студії.

Наші журналісти молоді, але вже дуже стрімко розвиваються. Приходили й у 18, і в 19, і в 20 років. І найстаршим — 76–77 років. І коли ми збираємося щось відмітити, всі за одним столом.

У нас зараз не дуже багато людей, через війну хтось поїхав, хтось пішов. Але намагаємося цією критичною кількістю це підтримувати. І розуміємо: комфортно всім — і тим, кому 20, і тим, кому 70. Вони дружні, вони діляться і емоціями, і досвідом, і контентом, допомагають. І тому ця атмосфера така завжди була. От завжди. І я дуже рада, що я прийшла в цю атмосферу і що вона продовжується. Тому, чи змінилися журналісти... ви кажете, технології змінилися, і тому вони інакше почали працювати.

Розумієте? Бо чим відрізняється моє покоління, і ще на 20 років, і ще на 20? Моя донька, наприклад, їй 24 роки. Вона, звичайно, інша. Вона народилася, коли є інтернет, комп'ютер, цифра, мобільний телефон. Що їй розказувати, як

тоді було? Ну так само, як і вам. Можна розповідати, але це треба пройти. Ті журналісти, які пройшли і тодішній розвиток, і сучасний — вони розуміють обидва світи. Сучасні — вони швидші, стрімкіші, цифровізовані, діджиталізовані. Вони класні в цьому. А ті, що давно працюють, вони знають основу: як писати текст, як скоротити, як подати, як забрати зайве для телебачення і радіо. Але принципи ті самі. Люди ті самі. І тоді були цікаві й талановиті, і зараз цікаві й талановиті.

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Телебачення змінюється разом із часом. Змінюються обличчя, формати, підходи. Дехто залишив професію, когось із цих людей уже немає поруч. Але їхній внесок — у програмах, архівах, спогадах і традиціях, на яких тримається регіональна журналістика.

Саме завдяки їм телебачення стало таким, яким ми його знаємо сьогодні.»

Текстовий варіант Випуск 2

«ЗА КАДРОМ» | ХТО ФОРМУВАВ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ТЕРНОПОЛЯ? 2 ВИПУСК

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«За статистикою, у семи з десяти українців удома є телевізор. І це не дивно — телебачення міцно вкорінилося в житті українців і навіть сьогодні, попри стрімкий розвиток соціальних мереж, зберігає свої серйозні позиції. Телебачення — це не лише екран. Це люди, ідеї, історії та рішення, які ухвалювалися як у прямому етері, так і за лаштунками студій.

У цій програмі ми розповімо, як зароджувалося телебачення в Тернополі, хто стояв біля його витоків, із якими викликами та курйозними ситуаціями стикалися перші телевізійники. А також з'ясуємо, яким є регіональне телемовлення сьогодні та яким бачить своє майбутнє.

Залишайтеся з нами — буде цікаво.

Ми вже з вами дізналися, як у Тернополі зароджувався перший телеканал. Тож сьогодні час дізнатися трохи більше про друге — обласне телебачення. У 1940 році в Тернополі з'являється організація обласного радіо. А вже через 52 роки — у квітні 1992-го — розпочинає свою роботу те саме обласне телебачення. Це вулиця Медова, 5. Колись саме звідси розпочинався шлях Тернопільського обласного телебачення. Нині ж у цьому приміщенні розташований музей національно-визвольної боротьби. Тож виходить, що вже через рік після початку роботи «TV-4» у Тернополі з'являється державне мовлення. Хоча ідея створення обласного телебачення виникла роком раніше.

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«От розкажіть, власне, куди ви прийшли? Це було спочатку радіо? Як називалося, що ви робили і коли ви перейшли саме на телебачення? Так як ми сьогодні говоримо більше про тележурналістику»

МИХАЙЛО ЗУБИК — ПРАЦЮВАВ НА «ТТБ»

«На радіо прийшов дійсно кореспондентом. Це було в 77-му році, у березні. Працював кореспондентом, спеціальним кореспондентом, ведучим, головним редактором радіомовлення обласного. А у 91-му році все-таки вважаю, що у 91-му році виникла ідея створення можливості, підґрунтя для того, щоб створити обласне державне телебачення. Бо декілька місяців раніше вже було створено комерційне телебачення «TV4». І, між іншим, одне із перших інтерв'ю для цієї телекомпанії зробив саме я з тодішнім керівником страхової компанії «Терен» Михайлом Гомілкою. Пам'ятне це інтерв'ю для мене досі.

Так от, далі пішла мова про те, щоб створити державне телебачення в області. І з чого починається телебачення? Починається з техніки, напевно. Однозначно. Радіо — взяв мікрофон, все одно техніка, але не стільки. Мікрофон, репортер, магнітофон мається на увазі, і працює. Техніка вже, ясна річ, база була задана тут. А телебачення — це з нуля. Тому так випало, що саме я з головним інженером тодішнім мусили виїхати в тодішній Ленінград, бо тільки в Росії та техніка була, мається на увазі, перший телевізійний журналістський комплекс,

так званий ТЖК. Літаком його привезли, принесли до Львова, і з Львова вже вночі привезли сюди. І таким чином оце був старт того технічного старту того телебачення, яке тут виникло. Тут нам виділили дві кімнатки. Радіомовлення тут почувалося прекрасно — кожен мав по два-три кабінети, прекрасні студії, і не тільки студії, але й монтажні студії, і дикторські студії. А для телебачення чисто пристосовані дві кімнатки. А ось з того кутка, там у кутку стояв такий, мені здається, куток справді — там і планерки проводили ми, і там перші матеріали обговорювали, і творча робота писалася, сценарії саме в цьому кутку. Одним словом, дві кімнатки саме там було виділено, а вже так ми тулилися тут, скільки могли.

Скільки людей працювало тоді приблизно? Важко сказати, але я вам назву тих, хто працював просто, напевно, по прізвищах. Перший оператор — це Богдан Підгірний і Володимир Гребецький, бо оператори — це перше діло телебачення. Потім монтажники, оператори монтажу. Це Ігор Крижовський і Сашко Кравченко. Звукорежисер, трошки пізніше правда вже прийшов Сашко Крецяк, прекрасний звукорежисер. Режисер телебачення Таня Почепцова і одна з провідних журналісток, вона була чудова поетеса і журналістка Ольга Чорномаз, яка справді була серцем творчим компанії, товариства нашої команди творчої. Ну і треба сказати, що ми мусили знайти і ведучу. Тому з тодішнім генеральним директором, а він вже був народним депутатом України Левком Крупою, ми поїхали в Тербовлю, в культурно-освітнє училище, провели такий кастинг і вибрали одну дівчинку, яка вже майже закінчувала навчання ще десь пів року вона мала вчитися, Марія Коберник. Ну то просто було унікальна можливість справді і для неї, і для нас, бо дуже-дуже гарна вона була як ведуча, дуже дійсно у всіх відношеннях вона була дуже прекрасна, пластична. Але, на превеликий жаль, недовго вона працювала, життєві обставини змусили її переїхати і тому вже інші працювали. Правда, потім у нас була ще одна пречудова ведуча Наталя Зварич. Так що таланти у нас справді були. Але телебачення на порожньому місці народжувалося. В нас не було тих спеціалістів, які вже проходили спеціальне навчання. І оператори, і режисери, і сценаристи — все це ми практично черпали

з чужого досвіду і вчилися самі».

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Михайло Зубик пропрацював на обласному телеканалі п'ять років. Розповідає, що спочатку власного каналу мовлення не мали. Усі змонтовані програми доводилося везти до передавального центру, аби вони виходили в ефір на «УТ-1».

МИХАЙЛО ЗУБИК — ПРАЦЮВАВ НА «ТТБ»

«Починалося з того, що ми монтували передачі. Монтували ось на такі теми: духовні, екологічні, ну про політику майже тоді мало що обговорювалося, хоча, в принципі, почалася незалежність, і так далі, однозначно. Але це зрідка було. Виходили 10–15 хвилин, двічі на тиждень чи тричі на тиждень. Ці передачі монтувалися, їх везли в Лозову, де передавальний центр, звідки вони транслювалися вже у програмі, скажімо, або Інтера, а згодом уже УТ-1 — Українське телебачення, перша програма українського телебачення.

Отакий був технічний процес. Вже значно пізніше отримали свій канал, отримали ліцензію на мовлення, і тоді вже був повноцінний канал на той час.

Технічне забезпечення — яке у вас було? Дуже цікаво почути, як це тоді виглядало, бо зараз, власне, з новими технологіями ми все просто: на комп'ютер закинули матеріал, змонтували, дали звукорежисеру чи монтажеру і він змонтував. Як тоді було? На що записували, як передавався звук? От розкажіть, будь ласка, практичний процес.

Я ж кажу, що перший технічний комплекс — це був оцей телевізійний журналістський комплекс, який ми привезли з Ленінграда тоді. І що там було? Ну, ясна річ монітор, потім пульт режисерський, до якого було під'єднано кілька камер, пульт звукорежисерський, де звукорежисер виставляв звук. І практично все оце телевізійний журналістський комплекс.

Камери, звичайно, були в інших студіях, а заводилися вони вже на режисерський пульт. Це елементарно, це так і було. Це зараз уже зовсім інша технологія цифрові технології. Тоді це... це було аналогове телебачення, касети

з підривами, вони технічно недосконалі були.

Зараз і тоді різниця величезна була між тим, що ми отримували картинку з Києва, допустимо, і тим, що ми тут могли видати. Різниця була суттєва. Творчі можливості були хороші, багато людей, я можу навіть прізвища називати, які починали тут у нас на ТТБ, а їх забрали до Києва, і вони там працювали і успішно працюють далі.

Але в плані технічному ми дуже відставали. Тому зараз цифра — це цифра, і в Києві, і в Тернополі вона однакова.

Можна пригадати якісь цікаві історії з тих часів? От ви кажете про касети, щось таке, що зараз згадується?

Цікаве... скажу про себе і про тих фанатів, які люблять телебачення, які окремі досі працюють, такі як Роман Стасишин. Наше спільне захоплення було — це спорт. І тому я вважаю, що ми одними з перших, мабуть, і в Україні, навіть враховуючи загальноукраїнські канали, починали спортивну передачу.

Хлопці вмикали, хоч і з порушенням певних норм і правил, але залишали на ніч камери, записували міжнародні змагання з футболу. А вранці ми сідали, монтували: я був ведучим, а вони монтували найкращі, найцікавіші моменти.

Це були не просто картинки — це були відеофрагменти з європейських футбольних чемпіонатів. Тому це було дуже цікаво.

І, чесно скажу, навіть один раз у Тербовлі священник підійшов до мене і каже: «Я з задоволенням дивлюся ваші спортивні передачі....»

Так що згадати і кумедного, і цікавого, і сумного, і трудного дуже багато, тому що це процес, а процес притирання, процес навчання, вдосконалення. Звичайно, складний, особливо телебачення — це дуже складна процедура. І тому є, як є.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

Якщо ж говорити про техніку, то зйомки тоді проводили на камеру Panasonic-7. Це була аналогова камера, яка записувала матеріал на плівку. Саме її використовували під час перших зйомок. Ось так, показує Михайло, виглядала

його робота з цією технікою.

МИХАЙЛО ЗУБИК — ПРАЦЮВАВ НА «ТТБ»

«Це десь, це точно на Майдані, Театральному майдані, одне із віче, які проводилися тоді на початках нашої незалежності. І ми от з Богданом Підгірним, з оператором, знімаємо виступи тих промовців, які були дійсно емоційні. Маса народу стоїть, і телебачення працює, вже перші свої передачі. Ясна річ, це було не в прямому ефірі, ми не мали тоді такої можливості, але зйомки велися.

І тому я вважаю, що оці перші кадри, ці архівні кадри справді це важлива річ для історії. І якщо вони десь збереглися, а трошки їх забрали в державний архів обласний, якщо збереглося то це дуже добре.

І це, в принципі, приємно, що все-таки люди доклалися часу до того, щоб зберегти і цінити народження чи відродження незалежності нашої держави.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Згодом на порядку денному постало питання приміщення колишнього будинку політосвіти. Претендентів було чимало, тож головне завдання полягало в тому, щоб переконати: саме телерадіокомпанія має працювати тут. У 1992 році це вдалося. Робота розпочалася на новому місці: більший простір, більший колектив, більше програм, подій і новин. Серед тих, хто тоді перейшов із радіо на телебачення, — Наталія Лазука.»

НАТАЛІЯ ЛАЗУКА — ПРАЦЮВАЛА НА «ТТБ»

«Де от третій поверх, жалюзі, бачите? Я сиділа, де от за лівим вухом Соломії Крушельницької, я сиділа в тому кабінеті. Здається, що це був він, а це були роки вже перед декретною відпусткою. Але який це був кабінет, я не пам'ятаю.

Запам'ятався 305-й кабінет відомий всім, шумний, веселий, гамірний. Настільки веселий, що деколи шухлядами кидалися, але я не буду казати, хто. Що це був за кабінет? 305-й, де сиділи новинарі. Я якраз там сиділа багато років, а вже пізніше в інший кабінет перевели.

І на радіо — це був третій теж поверх, це було з тієї сторони, 315-й кабінет,

де Руслан Бенза сидів. Це всі три поверхи, чотири поверхи. Ці чотири поверхи були ваші? Це було телерадіокомпанії всі поверхи?

Так. В кожному кабінеті були люди. Це було 100 з чимось, 150 людей працювало тоді. Так, це в кожному кабінеті були люди. Все було живе, гамірне — це життя вирувало.

Щось схоже я побачила цього року, коли була у Варшаві на їхньому радіо, і мені аж серце тьохнуло, коли побачила їхню роботу. Таке відчуття було, що вони це зберегли.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Наталія Лазука прийшла на ТТБ у 2008 році. Обіймала посаду редакторки суспільно-політичних програм. У її роботі було все: прямі ефіри, репортажі, виїзні зйомки. Телебачення вимагало постійної присутності — і в кадрі, і за ним.»

НАТАЛІЯ ЛАЗУКА — ПРАЦЮВАЛА НА «ТТБ»

«Як виглядав ваш робочий день у той час? Що робили зранку — якась обідня перерва, перерва на каву? Ну, ми могли каву пити. Дуже багато пили каву. Тобто колектив був дуже дружнім. На телебачення приходили — обов'язково треба було бути на роботі о 8-й ранку. Не любили коли ми запізнювалися. Першим ділом, коли ти приходиш, тут був черговий. Це були колишні військові, дуже приємні люди. Були улюбленці, були дуже строгі, яких боялися. І кілька слів поговориш з цим черговим і вже настрій піднімається.

Далі потрібно було відмітитися, що ти на роботі. За запізнення сварилися, звичайно, тому що з 8-ї години могли бути зйомки, а журналіста на місці немає.

А далі як коли: деколи прямий ефір, потрібно було прийти навіть о 7-й ранку, бо ефір вже з 8-ї починався, і треба було приготуватися.

Були спеціальні люди, які робили зачіску, макіяж?

На жаль, ні. Це було наше завдання. Після прямого ефіру ми або сиділи пили каву, або виходили поїсти, тому що дві години ефіру — це непросто, особливо коли приходиш о 7-й ранку.

Іноді з гостями, які були в ефірі, могли разом вийти випити кави, ходили

найчастіше у «Файне Місто», тоді воно вже працювало, і такі грані часи. А після цього? Після цього поверталися на роботу і міг бути сюрприз: наступні зйомки або підготовка матеріалів.

І так день ішов.

З приводу того, як тоді створювалися сюжети: яка технічна база була? Як правильно писали новини? Бо ж тоді сюжет мав бути 2 хвилини, а не 5.

Так, було так: 2–3 хвилини максимум. І коли я робила сюжети на 5 хвилин, мені казали: «Йди в газету».

А потім це ж саме я чула вже в газеті що 1000 знаків це забагато. Тобто завжди була проблема скоротити матеріал неважливо, радіо, газета чи телебачення.

А технічне забезпечення? На що знімали, як це виглядало? Бо я теж багато з ким говорила згадували плівки, що вони плуталися...

Так, на радіо я застала ще бабіни. Потім уже був важкий диктофон. Я не знаю, як його описати такий розкладний мікрофон, диктофон важив кілька кілограмів.

Ми носилися з ним, він був важкий, металевий, розкладний мікрофон. І одного разу я йшла ввечері додому зима, сніг, десь дев'ятнадцята година, пусто, нікого немає.

І раптом за мною йде якась постать. Я йду швидше вона теж. Я в інший бік — вона теж. І так вона наближається.

Я вже беру цей мікрофон, розкладаю його і коли відчуваю, що вона вже зовсім близько, я розвертаюся, думаю: буду бити мікрофоном.

І я тільки розвернулася, а він каже: «Я не маніяк». Розвернувся і пішов. Я добігла додому, а вже потім стало страшно. У той момент — ні.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Звісно ж, телебачення — це не лише сценарії, студії та камери. Це ще й живий процес, у якому не все йде за планом. Курйозні моменти траплялися часто: техніка підводила, прямі ефіри дивували, а імпровізація ставала частиною

роботи. Саме такі моменти, зізнається Наталія, запам'ятовуються найбільше.»

НАТАЛІЯ ЛАЗУКА — ПРАЦЮВАЛА НА «ТТБ»

«Історій було дуже багато. Веселих багато, коли наприклад, був ведучий новин, і ми дивимося прямий ефір. такий Владислав Балаклієць. З таким серйозним обличчям, гарний голос, добре йому вдавалось ось це. А тут раптом він веде новини, читає щось не пам'ятаю вже про що, бо це роки пройшли, можливо, це був 2009 рік. А тут проходить прибиральниця, витирає стіл біля нього і пішла далі. Ще й побризгала цим засобом. Тобто кожен виконує свою роботу. Ну, звичайно, ми всі відреагували там ледь не «лягли» від сміху. І навіть не те, що прибиральниця як вона свою роботу зробила і що це прямий ефір, вона прибирає.

А як ведучий? Він жодної емоції не подав. Тобто він не розгубився, він читав новини далі.

Або було таке, що, наприклад, за спиною банер падав. Ведуча також читає новини і падає. Було й таке.

Або я пам'ятаю: я за дві хвилини до прямого ефіру, ну прямий ефір, а я ще за дві хвилини до ефіру влітаю в студію. Запізнилася. Ну, майже. Але встигла.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«З роками змінювалася не лише команда, а й саме телебачення. У 2017 році телерадіокомпанія стала філією Національної суспільної телерадіокомпанії України.

Уже за рік ТТБ отримує нову назву — UA: Тернопіль, а з 2019-го телеканал виходить в ефір під цим іменем. А з 2022-го, разом з оновленням бренд-системи, телеканал стає Суспільним Тернопіль — таким, яким ми знаємо його сьогодні.

Телебачення змінюється разом із часом. Змінюються обличчя, формати, підходи. Дехто залишив професію, когось із цих людей уже немає поруч. Але їхній внесок — у програмах, архівах, спогадах і традиціях, на яких тримається регіональна журналістика.

Саме завдяки їм телебачення стало таким, яким ми його знаємо сьогодні.»

Текстовий варіант Випуск 3

«ЗА КАДРОМ» | ХТО ФОРМУВАВ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ТЕРНОПОЛЯ? 3 ВИПУСК

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«За статистикою, у семи з десяти українців удома є телевізор. І це не дивно — телебачення міцно вкорінилося в житті українців і навіть сьогодні, попри стрімкий розвиток соціальних мереж, зберігає свої серйозні позиції.

Телебачення — це не лише екран. Це люди, ідеї, історії та рішення, які ухвалювалися як у прямому етері, так і за лаштунками студій.

У цій програмі ми розповімо, як зароджувалося телебачення в Тернополі, хто стояв біля його витоків, із якими викликами та курйозними ситуаціями стикалися перші телевізійники. А також з'ясуємо, яким є регіональне телемовлення сьогодні та яким бачить своє майбутнє.

Залишайтеся з нами — буде цікаво. Нині у Тернополі мовлять чотири телеканали: «TV-4», «Суспільне Тернопіль», «Тернопіль 1» та «ІНТБ».

Про перші два ми вже розповіли, тож далі — історія інших місцевих мовників. Свою історію ми розпочнемо з телеканалу Smile-TV. Офіційно він розпочав мовлення 2 червня 2007 року. Нам вдалося поспілкуватися з тими, хто стояв біля витоків каналу. Зокрема, Надія Ящищак прийшла на «Smile-TV» на посаду ведучої прямих ефірів.

НАДІЯ ЯЩИЩАК — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ «SMILE-TV»

«Smile-TV» це був розважальний формат. Це було дуже багато прямих ефірів, куди ми виходили і говорили про все і ні про що.

В нас були хіт-паради, в нас було дуже багато музики на той час. Ми знімали якісь розважальні програми, ми знімали всі... як це називається... короче, андерграундні дискотеки на той час.

І було так, скажімо так, новин як таких фактично не було. Журналісти ніби були, але там це могли бути якісь інтернет-новини на картинках, побудовані

сюжети, щось таке.

У нас були оці прямі ефіри. Там була пряма переписка з глядачами вони писали нам у чати, ставили якісь питання, ми запрошували гостей у прямі ефіри.

У нас прямо в студії тоді і грали на музичних інструментах, і так далі. Тобто воно було зовсім інше, ніж звик бачити тернопільський глядач.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Не випадково для зйомок ми обрали локацію на масиві Сонячний. Саме тут, на вулиці Київській, телеканал розпочинав свою роботу.»

НАДІЯ ЯЩИЩАК — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ «SMILE-TV»

«Це будівля, Київська 2А, будинок побуту «Сонячний». Запам'ятається це місце на все життя, тому що саме тут розпочинав своє життя цей телеканал.

Там, де напис «Колумбус» — телебачення та інтернет на третьому поверсі ці вікна. Це якраз два вікна була наша студія, і два вікна чи одне вікно, боже, я вже зараз навіть не пам'ятаю. Був кабінет директора і наша студія.

Студія була малесенька, така, я навіть не знаю буквально там, ну, 3 на 3 метри. Переважно все знімалося на «рірі», на «зеленці», потім все вирізалось, знімалося ще на... ти вже навіть не знаєш, яка та техніка була, як тоді знімалося.

І воно такими... і зірочками зеленими ми світилися, і всяке таке. Зараз, звичайно, порівняти тодішню техніку і теперішню — це небо і земля.

І там поруч був «Колумбус». Це власник «Колумбуса» Ігор Вонс був і нашим одним із співвласників. Він, звичайно, якраз виділив це приміщення.

Потім у нас розширився трошки штат, всі не влазили, і трошки збільшили студію. Журналістів, відділ журналістів перенесли на другий поверх — там був такий гарний довгий кабінет, просто з шикарною такою фрескою на всю стіну, там був намальований Тернопіль.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Починали знімати на невеликі відеокамери ще на касети.»

СНХ, НАДІЯ ЯЩИЩАК — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ

«SMILE-TV»

«Звукозапис сильно не відрізнявся так само стояв комп'ютер, так само був пульт, так само мікрофон, навушники.

А от відеотехніка дуже сильно змінилася. Починаючи від тієї маленької камери на маленьку касету, стояв відеомагнітофон, був підключений до комп'ютера з таким ламповим екраном.

І ти сідав, чекав і воно «скачувалося». Потім, коротше, там було дуже багато нюансів: десь касета затерлася, десь ще щось. Було трохи складніше, ніж зараз.

Зараз це набагато швидше, набагато оперативніше, набагато якісніше. Звичайно, картинку не порівняти.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Оскільки «Smile-TV» був розважальним каналом, новинний відділ працював у зовсім іншому режимі. Про це розповідає Наталія Барнич-Шуплат, яка прийшла на телеканал у 2008 році та працювала кореспонденткою.»

НАТАЛІЯ БАРНИЧ ШУПЛАТ — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ «SMILE-TV»

«Коли я прийшла на канал, то, в принципі, новин як таких не було взагалі. Це були, я навіть не знаю, як це сказати — це брали в інтернеті якусь інформацію. Наприклад, там летіла комета і вона пролітає над якимись місцями України. Оцю інформацію брали, її накладали текстівкою і якусь фотографію також, замальовку, тобто щоб підтвердити ці новини. Коли я прийшла, оскільки в мене трохи досвід був — близько 10 років, я працювала на «ТВ-4», — то ми почали з директором думати, як це оновити і як зробити новини інакшими.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Згодом, зі зміною власників, стало зрозуміло: розважальний формат каналу — не надто вдале рішення. Тож через два роки канал переформатували під серйозніші теми та іншу аудиторію. Так з'явився телеканал «ІНТБ». З 1

жовтня 2009 року він почав мовити під позивним і логотипом «ІНТБ». Формувався відділ новин, набирався новий колектив. Журналісти вчилися писати тексти, самостійно монтувати матеріали. А вже 25 січня 2010 року розпочалося онлайн-мовлення в інтернеті. У квітні 2013 року директоркою телеканалу стала Олена Наumenко. Її головним завданням був ребрендинг цього ж інформаційного відділу, тобто новин.»

ОЛЕНА НАУМЕНКО — ДИРЕКТОРКА ТЕЛЕКАНАЛІВ «ІНТБ» ТА «ТЕРНОПЛЬ»

«Моя ділянка роботи тоді полягала в створенні або посиленні інформаційного відділу. Ми називали його інформаційний відділ, а не відділ новин.

Тоді ми набрали команду з семи чи восьми журналістів і ставили вектор на те, як на той момент вимагала вже тенденція, тому що багато глядачів не хотіли чекати вечірнього випуску новин, а хотіли новини дивитися вже: оцього зараз зняли і вони вже хотіли його бачити на телебаченні.

Тому ми переформатували повністю цей відділ і видавали новини щогодини. Тобто мали планування, журналісти виходили, знімали, і ми щогодини додавали новини, додавали нові сюжети.

Раніше створювалися новини так: ввечері ми сідали на планування, дивилися, журналісти пропонували теми, ми розбирали ці теми чи вони дійсно будуть цікаві глядачеві, чи вони мають право на життя, чи не мають права на життя. Кожен додавав якісь свої речі, і розбирали, хто цю тематику бере на себе.

На ранок бувало таке, що траплялися якісь події повністю переробляли. Ми випускали, переважно, такі новини: не враховуючи ті, що оперативні, швидкі от щось сталося і зразу дали в ефір.

Ми планували за 2–3 дні. Тобто умовно на сьогодні вже був сформований випуск на завтра, на післязавтра. Ми формували все це наперед.

А оскільки новини оновлювалися щогодини, тому ми постійно додавали. А вже ввечері в нас був один повноцінний, з ведучою випуск новин, який, в принципі, узагальнював весь сьогоднішній день.»

**НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ
«ЗА КАДРОМ»**

«А ось інформацію доводилося отримувати безпосередньо від людей чи черпати з газет. Над темами майбутніх сюжетів часто довго розмірковували.»

**НАТАЛІЯ БАРНИЧ ШУПЛАТ — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ
«SMILE-TV»**

«Теми підбирали, як завжди. Колись були газети дивилися по газетах. Були інтернет-мережі ми шукали в інтернет-мережах якісь такі цікавинки, за які можна було «зацепитися».»

**ОЛЕНА НАУМЕНКО — ДИРЕКТОРКА ТЕЛЕКАНАЛІВ «ІНТБ» ТА
«ТЕРНОПІЛЬ»**

«В якийсь період, у 2013 році на «ІНТБ», ми започаткували таку невеличку рубрику: «Телефонуйте, повідомляйте про події». Відповідно, бонус глядачі, які повідомляли, отримували або квитки на концерт, або якісь ваучери на поповнення телефону.

Тоді це була дуже весела історія, тому що нам про ДТП постійно повідомляв один і той самий чоловік. І деколи наша знімальна група приїжджала на місце події набагато швидше, ніж приїжджала Державтоінспекція. Тоді ще не було патрульної поліції, а була ДАІ. І ми дивувалися: ну що таке? Той чоловік приходить постійно, ми поповнюємо рахунок, ми там йому даємо якісь квитки вже бачили його, але ніяк не могли зрозуміти, звідки він так все знає. Виявилось це був черговий Державтоінспекції.»

**НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ
«ЗА КАДРОМ»**

«Відрізнялося від сучасного й технічне забезпечення. Часто доводилося, у прямому сенсі цього слова, наздоганяти київські телеканали.»

**ОЛЕНА НАУМЕНКО — ДИРЕКТОРКА ТЕЛЕКАНАЛІВ «ІНТБ» ТА
«ТЕРНОПІЛЬ»**

«Тоді, коли я прийшла в 2013 році, ми вже поволі відходили від касет, від міні-касет, ми переходили вже на картки, і був один великий апарат, який був на

вагу золота. До нього стояла черга поки ми собі не дозволили купити інший. Поки одна знімає, інша стоїть і підганяє, бо хоче швидше здати сюжет. Зараз набагато все простіше — зараз навіть ті камери не потрібні, можна взяти телефон. І, як показує практика, мало хто з глядачів розуміє, що це знято на телефон. Настільки зараз технічний прогрес пішов вперед.

Хоча навіть деколи регіональні телеканали, вони в порівнянні з загальнонаціональними трохи програють і в технічному оснащенні, і в можливостях. Загальнонаціональні канали йдуть швидше в ногу з часом, і фінансові можливості у них набагато кращі.

І коли ми в 2013 чи 2015 році показували свої якісь проєкти «подивися, ми так зняли», тішилися, що це такий крутий, класний проєкт а вже наш колега, який колись був у Тернополі, а згодом працював на київському каналі, казав: «Ну, така собі картинка».

І ми тоді розуміли: а чому така картинка? Ми ж хотіли якісь програми купити, ліцензійні але вони надто дорогі. Регіональні канали собі не могли того дозволити, і тому ми більше наздоганяли київські.

Хоча регіональні канали часто «дарують» кадри київським — ми їх вчимо, ми вкладаємо свої знання, зусилля, а вони потім поповнюють лави загальнонаціональних телеканалів. Така от історія.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«У 2018 році розпочинає роботу ще один телеканал — «Тернопіль 1». Він позиціонувався як місцевий інформаційно-розважальний мовник.

Його особливістю стало активне використання стримів у соціальних мережах окремі події з міста та області транслювали наживо. На цьому робився значний акцент, адже перші прямі ефіри відбувалися вже у перші дні роботи телеканалу, для чого закупили спеціальну техніку.

Сітку мовлення складали випуски новин, короткі програми про відомих тернополян «Персона», ранкове шоу «Вмикайся», а також реаліті-проєкти: «Ти — красива!», «Небайдужі», «Смачний сюрприз», «Весілля за один день», «У

лікаря». У 2020 році ухвалили рішення об'єднати канали в невеликий медіахолдинг. Керівництво вибудувало систему, за якої «ІНТБ» мав виконувати інформаційну роль, а «Тернопіль 1» — розвиватися в розважальному форматі.

Упродовж 2021 року команда працювала над чітким розмежуванням цих ніш. Утім, події 2022 року ці плани перекреслили. Нині ж телеканали продовжують активну роботу. І за роки діяльності кожному є що згадати — і веселого, і щемливого.»

ОЛЕНА НАУМЕНКО — ДИРЕКТОРКА ТЕЛЕКАНАЛІВ «ІНТБ» ТА «ТЕРНОПІЛЬ1»

«Кожна взагалі історія — це колись якась відеоісторія, коли ми розповідаємо не просто про якийсь фактаж чи просто знімаємо, там умовно ДТП, пожежі і так далі, актуально сьогодні дуже, то співпереживаєш з цими героями, дехто стає рідним.

Багато було таких тем, які ми супроводжували чи в судових процесах, чи якісь трагічні випадки, де ми з родиною фактично проживали всі ці періоди. Вони відкладаються.

Були... є такі історії. Пам'ятаю, не пам'ятаю, правда, який це рік, до нас звернулася молода дівчина: каже, я шукаю свого рятувальника. Виявляється, коли їй було 2 чи 4 роки, вона щось там чи цвяшок, чи якийсь болтик і вона задихалася, і приїхав фельдшер, фактично їй врятував життя.

Він зробив те, що мав зробити, і вона потім виїхала за кордон. І десь цей сюжет в мережі точно є. Вона виїхала за кордон і повернулася просто хотіла подякувати, шукала цього рятувальника, і ми таки його знайшли.

Він на той момент працював так само фельдшером на станції швидкої допомоги в Тернополі. Ми знімали, як вони зустрічалися, як вони ніяковіли, як вони обіймалися, плакали це дійсно була така історія.

Багато було таких історій, коли врятували чи кішку, чи якусь собачку звідкись - це теж якось відкладалося. Чи лелеку дуже часто рятували. Колись було, що замерзали лебеді на якомусь ставі, по-моєму, на Тернопільщині. І ми фактично... ну не ми, а знімальна група наша сиділа там кілька годин, поки

рятувальники тягнули їх і це теж було дуже щемливо.

Ми це переживали. І на «ІНТБ» така в нас була рубрика, ми її називали «Сезон щасливих подій». В нас якось так трапилося, що в один рік майже щомісяця або народжувались дітки, або наші співробітники, або хтось виходив заміж чи одружувався і ми фактично кожного місяця кудись ходили, когось вітали.

В принципі, цю традицію ми потім перенесли на «Тернопіль 1», ми її підтримували. Це теж щемливо багато років проходить, і потім дивишся і починаєш згадувати.

Завтра День матері... а вчора мені в спогадах просто сплигло відео, яке ми знімали про інтебешних мамочок, де ще Таня, яка сьогодні працює з нами, ще носила дитину, Надя тримала на руках. І в нас є це відео, де ми знімали працівників, мам і зараз розумію, що такі спогади треба зберігати.»

НАДІЯ ЯЩИЩАК — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ «SMILE-TV»

«Це було смішно, це було весело, і це було зовсім не так, як зараз. Це було... по-перше, зараз я собі згадую і розумію, що було несерйозно ми там дуркували і так далі.

В нас дуже довго ходила така історія: зробили один сюжет про пароплав чи яхту, і оператор приніс один кадр один статичний кадр, як корабель пливе. І монтажник мав зробити з того кадру цілий сюжет. І він так зробив, що корабель пливе туди, потім фліп горизонтальний, і корабель пливе в іншу сторону.

Ми раз робили Хелловін у прямому ефірі, вирішили відсвяткувати з колективом. Але тут прямий ефір «Теревеньки» ніхто не відміняв і треба бути в ефірі.

І в нас вийшло так, що весь колектив потрапив у ефір. Це було незаплановано, без сценарію ми просто виходили, розповідали історії, сміялися і так далі. Був один раз: я вела прямий ефір, по-моєму «Теревеньки», і щось розказувала як зігрітися, це була осінь. І я вже сплітала все, що могла і не могла, бо мені в навушниках ефірщик, а поруч сидів тодішній директор Тарас Ковальчук і вони мені розказують анекдоти в вухо.

Кажуть: «Ти говори, бо в нас зависло, ми не можемо включити кліп». І я так говорила, напевно, хвилин 30 без зупинки. Я вже сама не пам'ятаю, що там говорила, вони мені підкидали жарти, підсміювалися, і це був, звичайно, великий стрес, але і велика витримка. Зараз не знаю, чи я б так змогла.»

НАТАЛІЯ БАРНИЧ ШУПЛАТ — ПРАЦЮВАЛА НА ТЕЛЕКАНАЛІ «SMILE-TV»

«Коли ми робили щось до Дня телебачення чи Дня сміху, дівчата навіть знімали такі кадри в обливний понеділок: виходить ведуча, а її обливають водою і вона ще встигає робити стендап.

Можу ще одну веселу історію. Кожен ведучий має «вуха», щоб слухати того, хто щось підказує. Я вела прямий ефір, тема насильство в сім'ї. Ми спілкуємося з гостем, і координатор каже: «Так сумно, давай вкуси його за палець». Я стримуюсь, а він знову: «Кусай». Я не витримую і прямо в ефірі починаю сміятися, лягаю на стіл. Добре, що камера була на гостя він дивиться на мене як на божевільну. Я отямилась і кажу: «А зараз реклама, ну, немає реклами значить продовжуємо». І ми далі ведемо ефір. Потім від керівництва отримали, але це вже таке, що буває.»

НАТАЛІЯ МЕЛЬНИЧУК — ВЕДУЧА ТА АВТОРКА ПРОГРАМИ «ЗА КАДРОМ»

«Телебачення змінюється разом із часом. Змінюються обличчя, формати, підходи. Хтось залишив професію, когось із цих людей уже немає поруч.

Та їхній внесок зберігається у програмах, архівах, спогадах і традиціях, на яких тримається регіональна журналістика.

Саме завдяки їм телебачення стало таким, яким ми його знаємо сьогодні.»

6. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ПРОДУКТУ

6.1. Умови впровадження.

Інформаційний продукт «“За кадром”: проєкт авторської телепрограми» опубліковано на особистому YouTube-каналі авторки «Natalia Romaniv».

Вибір власного YouTube-каналу для первинного розміщення продукту є цілком обґрунтованим. Сторінка активно ведеться авторкою, має постійну аудиторію та вже містить відеоматеріали, пов'язані з медійною тематикою. Таким чином, нова телепрограма органічно продовжує попередній контент, сприяє формуванню особистого бренду авторки як медійниці та журналістки, а також дозволяє повністю контролювати процес публікації, просування та монетизації. У перспективі телепрограму можна транслювати на регіональних телеканалах Тернопільщини за умови її викупу, що розширить охоплення аудиторії.

Короткі вирізки з випусків (тізери, ключові фрагменти інтерв'ю та найцікавіші факти) планується також розміщувати у форматі YouTube Shorts, Instagram Reels та TikTok для залучення молодшої аудиторії та збільшення загального охоплення.

Продукт повністю адаптований для національного медіапростору та викладений українською мовою. На YouTube-каналі вже наявні українські субтитри, які можна автоматично увімкнути як мову, доступну на хостингу. Для підвищення доступності продукту для осіб з порушеннями слуху рекомендується подальше вдосконалення субтитрів.

Для поширення за кордоном (серед української діаспори та зарубіжних дослідників медіа) доцільно створити англomовні субтитри та відповідні текстові описи. Авторські права на телепрограму належать авторці — Мельничук Н. П.

6.2. Специфікація аудиторії.

Цільова аудиторія інформаційного продукту «“За кадром”: проєкт авторської телепрограми» є достатньо широкою, але водночас чітко визначеною

за своїми інтересами. Основна аудиторія — особи віком від 18 до 65 років. Молодша частина, а саме люди віком від 18 до 30 років — представлена переважно студентами та молодими медійниками, тоді як старша вікова група від 30 до 65 років включає практикуючих журналістів, колишніх працівників телебачення та мешканців, зацікавлених в історії рідного краю тощо.

Сам продукт однаково орієнтований як на чоловічу, так і на жіночу аудиторію. Все таки пріоритетною є аудиторія Тернопільської області, особливо міста Тернополя та прилеглих громад. Попри локальне підґрунтя, подані матеріали матимуть практичну цінність і для гостей міста, внутрішньо переміщених осіб та всіх, хто цікавиться медійним простором Тернопільщини. Завдяки розміщенню на YouTube потенційно продукт доступний для перегляду по всій Україні та серед української діаспори за кордоном. А також для іноземного споживача, за умови відповідних субтитрів.

Щодо професійного статусу — в пріоритеті студенти спеціальності 061 «Журналістика» Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка та інших закладів вищої освіти, а також викладачі, науковці та дослідники історії регіональної журналістики й телебачення, практикуючи журналісти, медіафахівці та працівники телебачення Тернополя (в тому числі колишні співробітники телеканалів «TV-4», «Суспільне Тернопіль», «ІНТБ», «Тернопіль1»), а також усі, хто цікавиться історією розвитку медіа в Україні та регіональним телебаченням. Продукт має чітко виражений інформаційно-пізнавальний характер і буде особливо корисним для здобувачів освіти, які вивчають телевізійну журналістику, а також для фахівців медійної галузі, які прагнуть глибше зрозуміти історію становлення тернопільського телебачення.

6.3. Наявна ефективність продукту.

Наявна ефективність створеного телепродукту визначається насамперед реакцією аудиторії: кількістю переглядів, лайків, коментарів на платформі YouTube, а також результатами проведеного анкетування.

На момент підбиття підсумків усі три випуски телепрограми «За кадром» було опубліковано. Статистика переглядів свідчить про зацікавленість аудиторії: перший випуск зібрав 110 переглядів (14 відміток «подобається», 5 коментарів), другий — 71 перегляд (9 відміток «подобається», 3 коментарі), третій — 70 переглядів (9 відміток «подобається», 4 коментарі) (див. Додаток Б).

У коментарях глядачі відзначають високий професійний рівень підготовки матеріалу, важливість збереження історії журналістики Тернопільщини, глибокий аналіз медіапростору, а також чітку дикцію та подачу ведучої (див. Додаток В).

Для глибшого вивчення ефективності оприлюдненого медіапродукту було проведено анкетування серед цільової аудиторії (див. Додаток Г). В опитуванні взяли участь 23 особи. Вікова категорія більшості респондентів — 18–25 років (14 осіб), також долучилися глядачі віком 26–35 років (7 осіб) та 36–45 років (2 особи) (див. Додаток Г). За статтю: 16 жінок та 7 чоловіків (див. Додаток Д).

Географічний показник підтверджує регіональну спрямованість продукту: більшість опитаних (17 осіб) проживають у Тернополі, решта — у Львові, Києві, Івано-Франківську та Чернівцях (див. Додаток Е). Щодо виду діяльності, то переважають студенти (14 осіб) та працівники медіасфери (9 осіб) (див. Додаток Є).

До перегляду телепрограми 9 респондентів оцінювали свій рівень обізнаності з історією телебачення Тернополя як низький, 8 — як середній. При цьому 7 осіб зазначили, що вперше отримали інформацію на цю тему саме з нашого продукту. Після перегляду абсолютно всі опитані (23 особи) вказали, що їхній рівень обізнаності значно підвищився (див. Додаток Ж).

Глядачі надзвичайно високо оцінили якість відеоматеріалів: 100% респондентів (23 особи) поставили найвищий бал (5 з 5) за зрозумілість подачі інформації, повноту розкриття теми, структурованість випусків та роботу ведучої. Загальне візуальне оформлення отримало оцінку «5» від 21 респондента (див. Додаток З, И). Крім того, 22 особи підтвердили доцільність використання архівних кадрів та ілюстрацій (див. Додаток І).

Найбільш інформативним глядачі назвали випуск № 2, за який проголосувало 8 осіб (див. Додаток І).

6.4. Прогнозована ефективність продукту.

Як свідчать результати моніторингу та відгуки аудиторії, тема історії та розвитку місцевого телебачення відповідає актуальним культурним та освітнім запитам. Хоча загальнонаціональний медіапростір насичений різноманітним контентом, якісних аналітичних матеріалів, що документують історію регіональної журналістики Тернопільщини, критично мало. Проєкт «За кадром» заповнює цю нішу, що робить його унікальним на регіональному рівні.

Прогнозована результативність продукту обґрунтовується високою якістю його реалізації. Усі випуски були створені з дотриманням професійних стандартів: від написання сценарію до використання архівних відеоматеріалів та фінального монтажу. Абсолютна більшість респондентів (18 осіб) підтвердила, що обраний телевізійний формат є найефективнішим для розкриття цієї теми, а 23 опитаних вважають розміщення такого продукту на YouTube цілком доцільним (див. Додаток Й).

Вивчивши реакцію аудиторії (зокрема коментарі під відео та розгорнуті відповіді в анкеті), бачимо, що продукт має не лише пізнавальну, а й освітню цінність. Респонденти зазначають, що програму було б доречно показувати учням медіашкіл для ознайомлення з локальним медіаринком (див. Додаток К). Більшість опитаних (19 осіб) вказали, що в телепрограмі нічого не потрібно покращувати, оскільки вона вже є цілісною та збалансованою (див. Додаток Л).

На підставі відсутності аналогів у регіональному медіапросторі, можна впевнено прогнозувати, що телепрограма «За кадром» матиме довготривалий успіх, зможе використовуватися як навчальний матеріал для майбутніх журналістів та стане вагомим внеском у збереженні історичної спадщини Тернопільщини.

ДОДАТКИ

Додаток А

Сертифікат, що засвідчує участь в IV Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених

Додаток Б

Статистичні показники (кількість переглядів та відміток «подобається»)

«ЗА КАДРОМ» | ХТО ФОРМУВ... :

70 переглядів · 3 тижні тому
Авторські права

🌐 👍 9 💬 4

«ЗА КАДРОМ» | ХТО ФОРМУВ... :

71 перегляд · 3 тижні тому
Авторські права

🌐 👍 9 💬 3

«ЗА КАДРОМ» | ХТО ФОРМУВАВ ІНФОРМАЦІЙНИЙ... :

110 переглядів · 3 тижні тому

🌐 👍 14 💬 5

Додаток В

Відгуки аудиторії та коментарі під трьома випусками

телепрограми

«За

кадром»

 @sssoflyka 3 тижні тому
Неймовірно глибокий та якісний аналіз медіапростору! Регіональна журналістика Тернополя часто залишається в тіні загальнонаціональних новин, але саме вона формує порядок денний на місцях. Дякую за чітку структурованість, професійний підхід та розуміння локальної специфіки. Ти дуже влучно підсвітила як виклики, так і унікальні можливості тернопільських журналістів. Твоя аналітика, дикція та подача матеріалу - на найвищому рівні. Bravo! 🙌🙌🙌

👍 1 💬 Відповісти

 @Maikovych.M 13 днів тому
Без будь-якої води, все чітко, цікаво і захопливо вас слухати 🙌
Дякуємо за таку якісну роботу

👍 💬 Відповісти

 @ZinoviiLitinskyi-ysa 2 тижні тому
Було цікаво дізнатися про витoki журналістики на рідній Тернопільщині, постатей, котрі причетні до її розвитку, розбудови із фактичних початків, а також особисті історії, які були пов'язані із подіями телебачення.

Можу відзначити, що у матеріалі присутня аналітична інформація, котра подається у хронології, при цьому не виглядаючи сухою, а навпаки - жваво і доступно поданою. Це сприяє захоплюючому перегляду впродовж усього відео!

Щиро вдячний за сюжет, і рівно ж бажаю подальших успіхів авторці відео - Наталії!

Показати менше

👍 1 💬 Відповісти

 @nzmrlnchik 3 тижні тому
Дуже якісний контент! Дякую авторці за професіоналізм!

👍 1 💬 Відповісти

 @nzmrlnchik 3 тижні тому
Чудова робота! Ця програма важлива не лише для регіональної журналістики, а й для історії Тернопільщини загалом. Вагомий внесок історичної спадщини!

👍 💬 Відповісти

 @sssoflyka 3 тижні тому
Дуже професійний погляд на історію журналістики! З нетерпінням буду чекати наступні випуски!!! 😊

👍 💬 Відповісти

 @Maikovych.M 13 днів тому
Як важливо розуміти з чого все починалося, цікавий випуск 🙌

👍 💬 Відповісти

 @МарянаБобрівець 2 дні тому
Дякую, Наталя, за програму. Дуже цікаво.

👍 1 💬 Відповісти

 @nzmrlnchik 3 тижні тому
Напевно, пів тернополя виросло на програмі «Наші вітання» 😊

👍 2 💬 Відповісти

 @Maikovych.M 13 днів тому
нарешті хтось зняв саме цей формат, цікаво 😊

👍 1 💬 Відповісти

 @sssoflyka 3 тижні тому
Справді дуже цікава тема, було цікаво послухати 😊

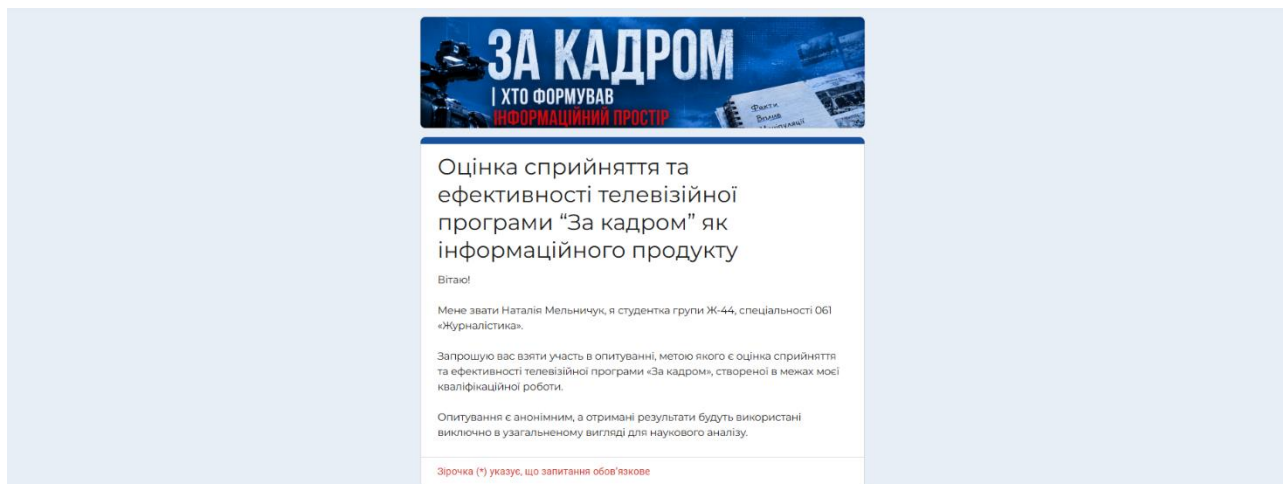
👍 1 💬 Відповісти

 @ЛєсяБогомол-нЗу 2 тижні тому
дуже круто та інформативно 🔥

👍 1 💬 Відповісти

Додаток Г

Зовнішній вигляд розробленого опитувальника на платформі Google Forms

ЗА КАДРОМ
| ХТО ФОРМУВАВ
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

Оцінка сприйняття та ефективності телевізійної програми "За кадром" як інформаційного продукту

Вітаю!

Мене звати Наталія Мельничук, я студентка групи Ж-44, спеціальності 061 «Журналістика».

Запрошую вас взяти участь в опитуванні, метою якого є оцінка сприйняття та ефективності телевізійної програми «За кадром», створеної в межах моєї кваліфікаційної роботи.

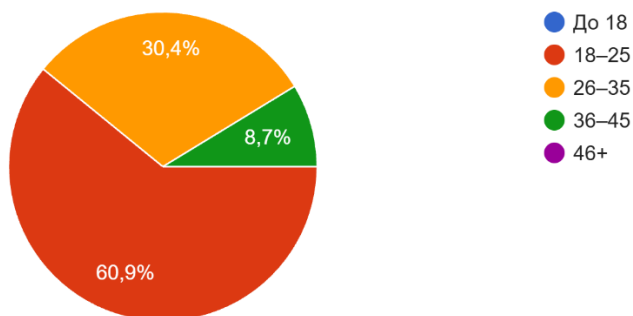
Опитування є анонімним, а отримані результати будуть використані виключно в узагальненому вигляді для наукового аналізу.

Зірочка (*) указує, що запитання обов'язкове

Додаток Г

Діаграма розподілу респондентів за віком

Ваш вік:
23 відповіді

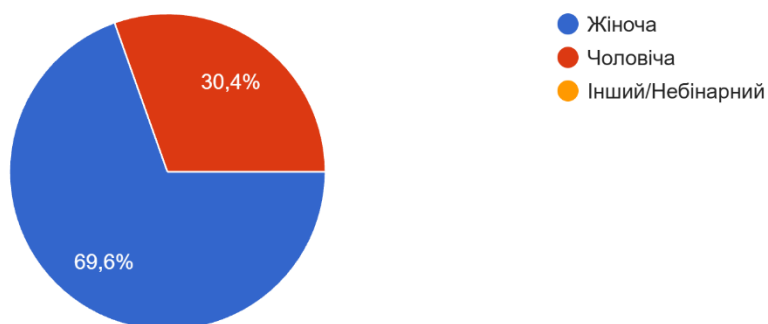

Додаток Д

Діаграма розподілу респондентів за статтю

Стать:

23 відповіді

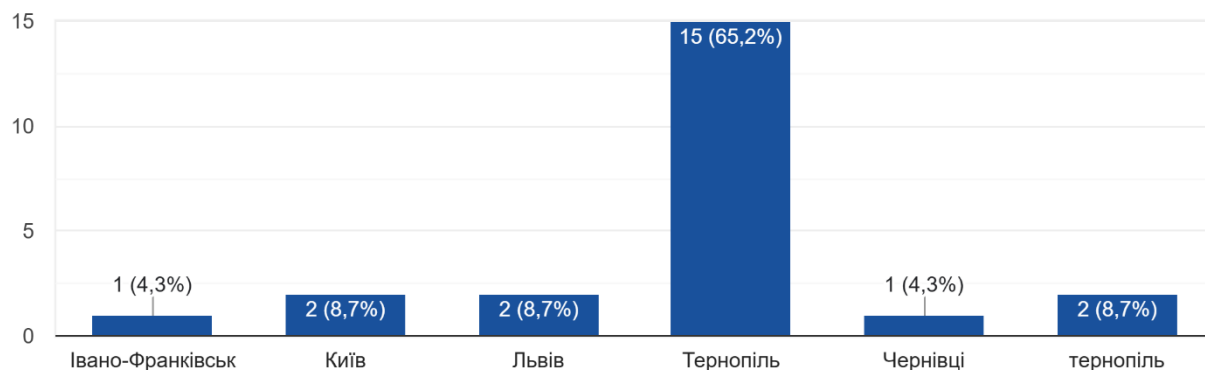

Додаток Е

Географічний показник аудиторії (місто проживання респондентів)

Місто / населений пункт проживання:

23 відповіді

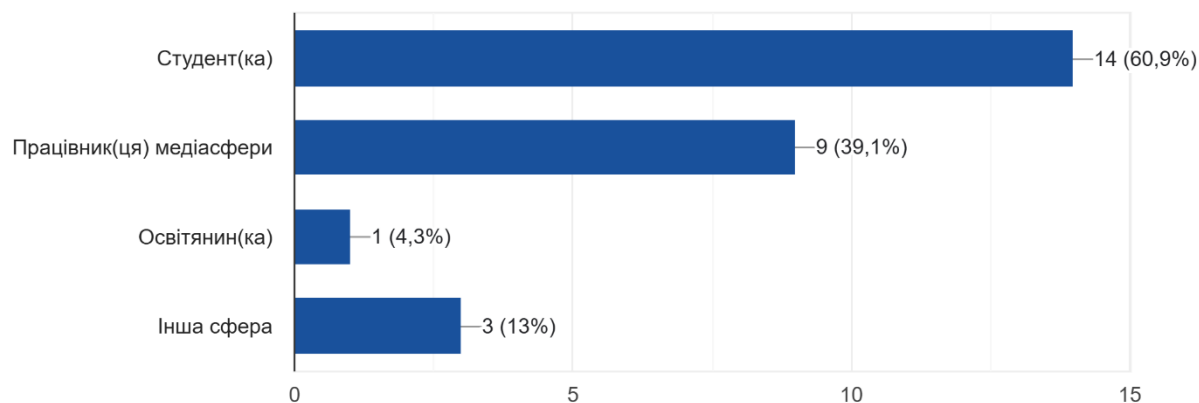

Додаток Є

Вид діяльності респондентів (співвідношення студентів, працівників медіасфери та інших)

Вид вашої діяльності:

23 відповіді

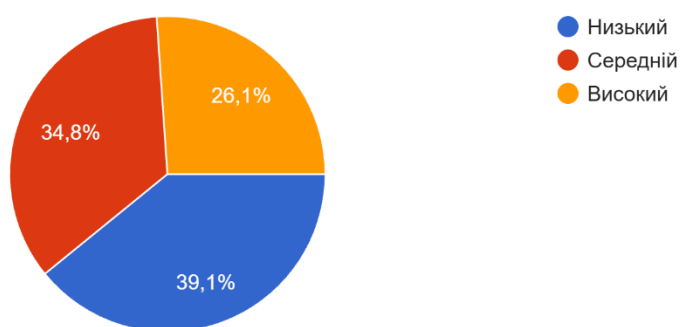

Додаток Ж

Рівень обізнаності глядачів з історією телебачення Тернополя до та після перегляду телепрограми

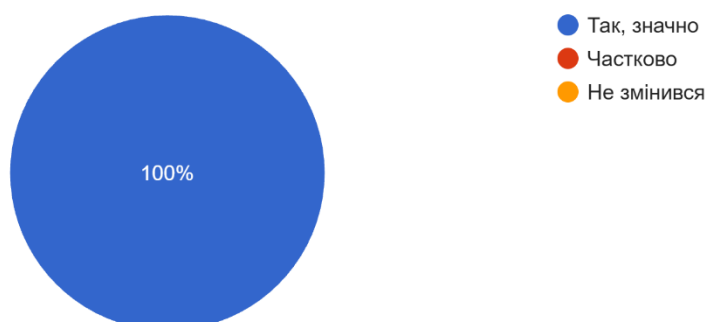
Як ви оцінюєте рівень своєї обізнаності з темою до перегляду телепрограми «За кадром»?

23 відповіді

Чи підвищився ваш рівень обізнаності після перегляду телепрограми?

23 відповіді

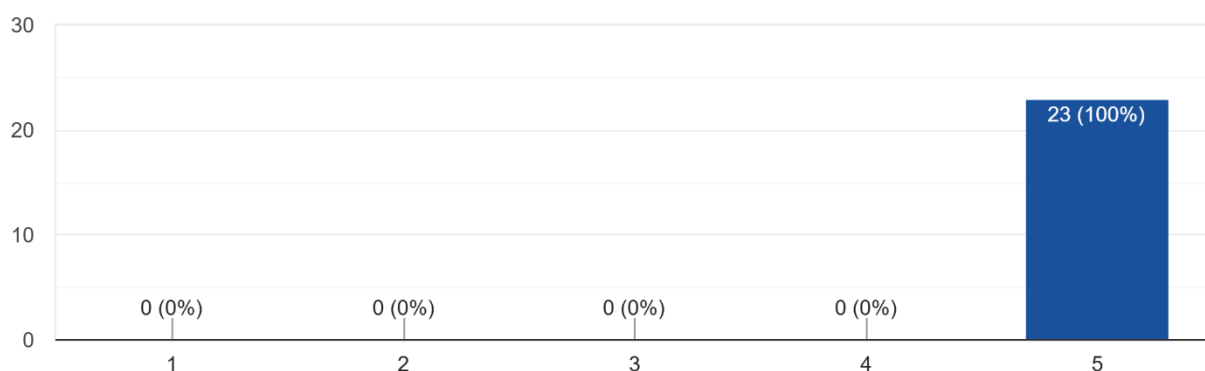

Додаток 3

Оцінка респондентами рівня зрозумілості подачі інформації та повноти розкриття теми

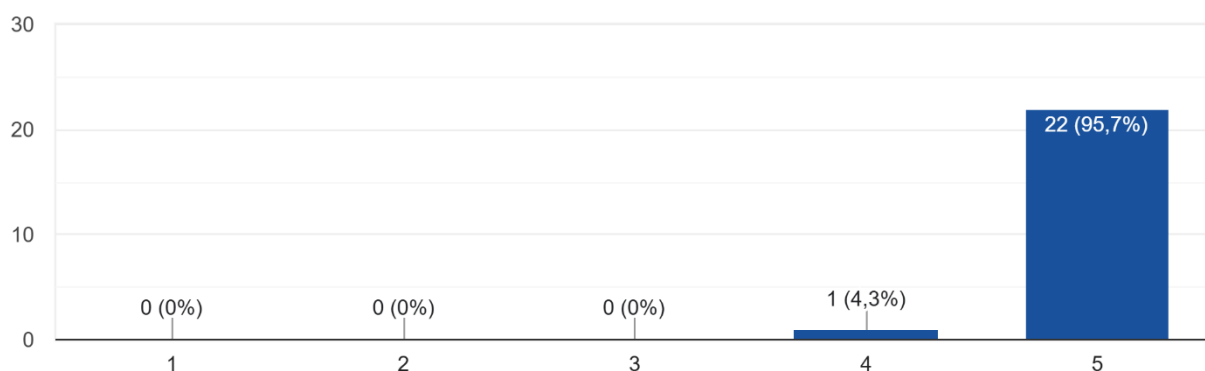
Наскільки зрозумілою для вас була подача інформації у телепрограмі?

23 відповіді

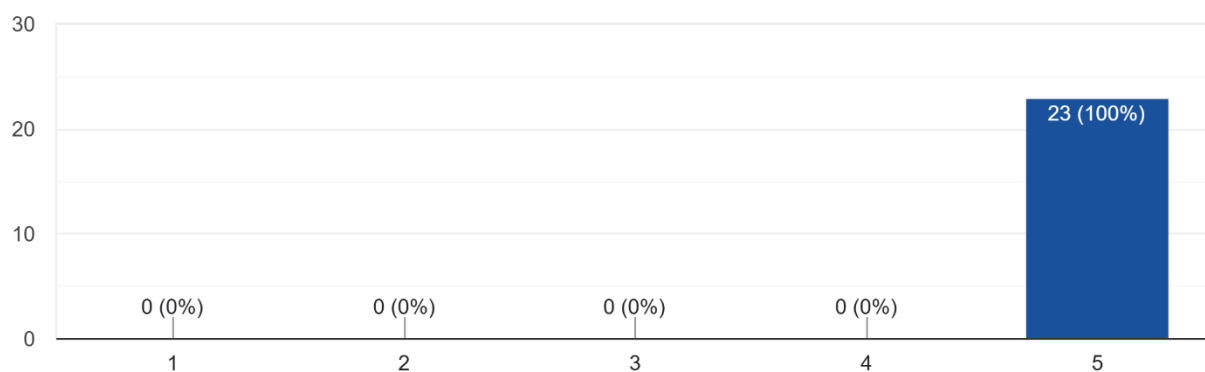
Оцініть логічність викладу матеріалу у випусках програми

23 відповіді

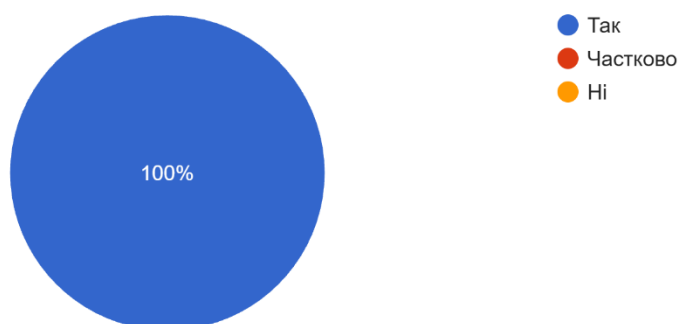
Наскільки повно, на вашу думку, розкрито тему історії та розвитку телебачення Тернополя?

23 відповіді

Чи відповідає зміст програми заявленій інформаційно-пізнавальній меті?

23 відповіді

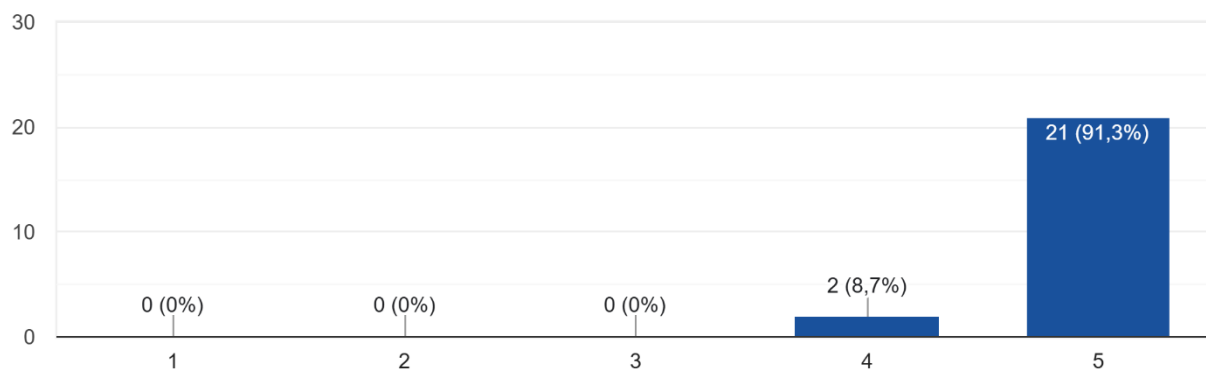

Додаток И

Оцінка загального візуального оформлення та роботи ведучої телепрограми

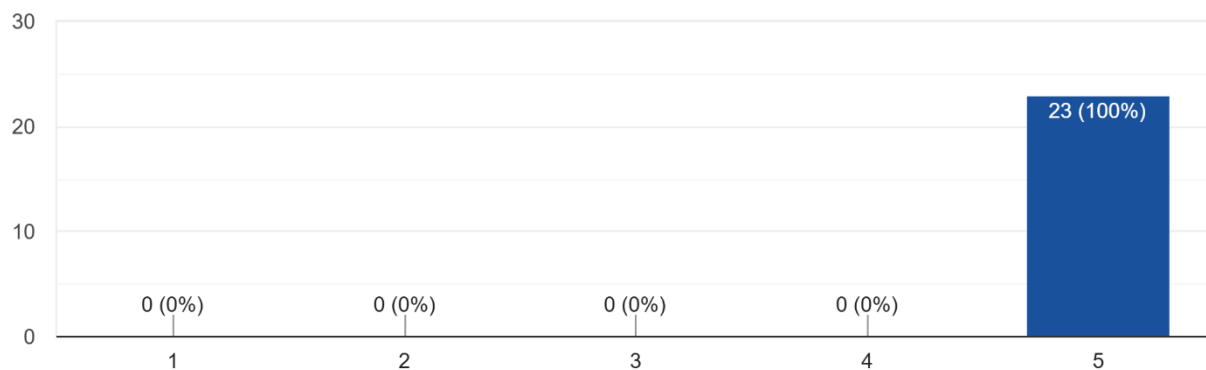
Як ви оцінюєте загальне візуальне оформлення телепрограми?

23 відповіді

Як ви оцінюєте роботу ведучої телепрограми?

23 відповіді

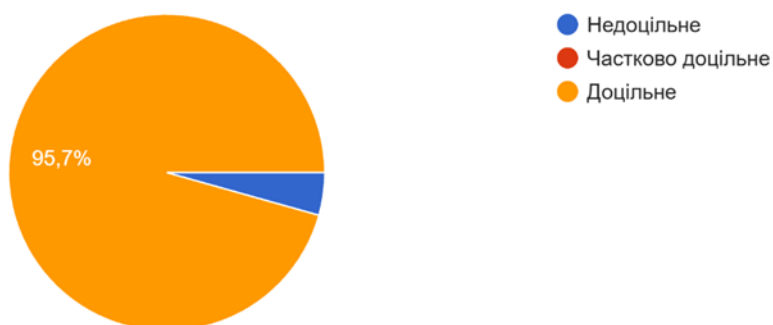

Додаток І

Доцільність використання архівних кадрів та ілюстрацій

Наскільки доцільним є використання додаткових фото- та відеоматеріалів (архівні кадри, ілюстрації)?

23 відповіді

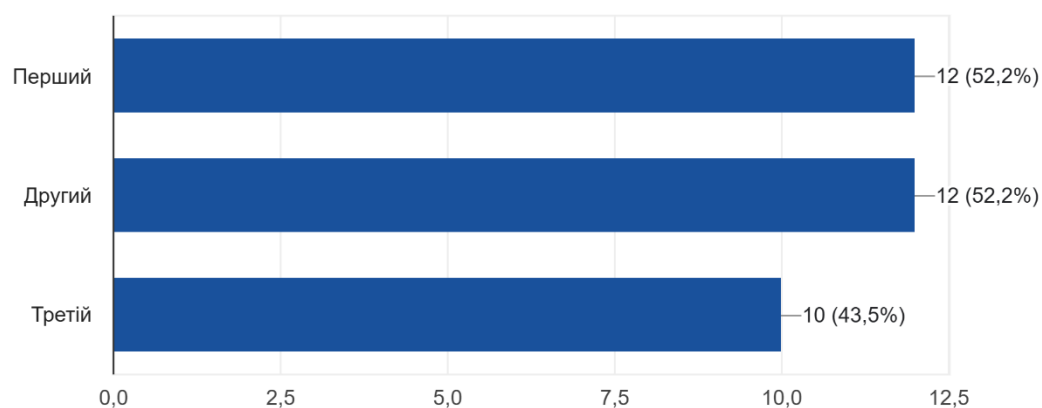

Додаток ІІ

Визначення найбільш інформативного випуску програми за версією глядачів

Який із випусків був для вас найбільш інформативним?

23 відповіді

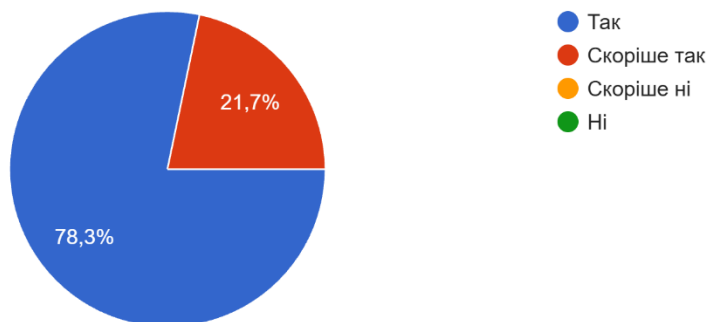

Додаток Й

Діаграма відповідей щодо ефективності обраного формату та доцільності розміщення продукту на YouTube

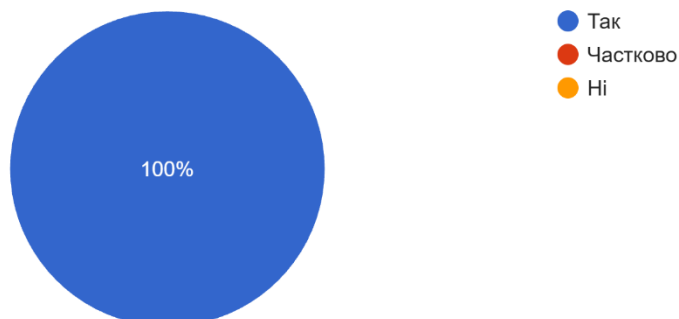
Чи є формат телевізійної передачі ефективним для розкриття цієї теми?

23 відповіді

Чи вважаєте ви доцільним розміщення такого телепродукту на платформі YouTube?

23 відповіді

Додаток К

Відгуки та пропозиції щодо покращення контенту, який виступає інформаційним продуктом в межах кваліфікаційної роботи

Ваші пропозиції, коментарі або те, що сподобалося найбільше з телепрограми.

Відгук

3 відповідей

Найкраще глибокий та логічний аналіз медіапростору! Регіональна журналістика Тернопілля часто залишається в тіні організаційно-методичних новин, але саме вона формує порядок денний на місцях. Дякую за чітку структуру висновків, професійний підхід та розуміння локального специфіки. Та дуже вітучий підхід до м. Києва, так і унікальна можливість Тернопільським журналістам. Така аналітична діяльність та подання матеріалу - на найвищому рівні. Брав!

1 відповідей

Такий продукт круто пошукувати наприклад в медіаоскопі для унів. я думаю, що багато з них мало про це знати, а тут все коротко і цікаво. І краще роботи професійними, та можна одразу звертатися до них з питання журналістики. Бо я так розумію, що каналів більше немає? Так як медіа-програма може не вийти, але щоб продовжити її жити, то можна зробити такий формат

1 відповідей

Сподобалося те, як ніколи детально було розкрито про Тернопілля про особливості регіонального телебачення в нашому та про сучасні тенденції журналістики. Було надихаюче ціле робоче навчання, дякую за цінний український контент

1 відповідей

Все структуровано чітко, подібного аналізу і розповіді скільки не читав не бачив на просторах соцмереж. Було цікаво і познавально. Дякую та голос віддаю заповнювачу чужої

1 відповідей

Найбільше сподобалося, що до змісту сторіт підібрані відео, є розуміння, наскільки це важка робота, знайти в медіах тисячі ретроскрінів кадр. Це вау!

1 відповідей

Мені сподобалося укр. особово те, що ви знайшли не тільки в Тернопілі, а й використали час і поділили в Тернопілі!!!

1 відповідей

Рівень роботи найвищий. Такий об'єм праці пророблений, це дійсно круто. Дякую за український контент

1 відповідей

Дякую за корисний контент для лайв'ін, вперше познайомилась з вашими телебаченнями

1 відповідей

Глибокий та логічний матеріал. Інформація структурована та дозвілля. Слухати цікаво

1 відповідей

Шедер нашого часу!!! Вперше бачу настільки цікавий виклад про Тернопілля!!!

1 відповідей

Найкраще заповнена програма в цілому. Продукт дуже високого рівня

1 відповідей

Все сподобалося, найкраще подання матеріалу!

1 відповідей

Відгук професійно виконує свою роботу.

1 відповідей

все сподобалося, дуже гарна робота

1 відповідей

Надзвичайно професійна робота

1 відповідей

Додаток Л

Результати опитування аудиторії щодо необхідності покращення створеного медіапродукту

Що, на вашу думку, варто покращити в телепрограмі «За кадром»?

23 відповіді

